НАРОДНА АРМІЯ
28 липня, 2016
#29 (5458)

2 СЕРПНЯ — ДЕНЬ ВДВ

АВДІЇВСЬКА «ПРОМКА»: БОЙОВИКИ НА ВІДСТАНІ 80–100 МЕТРІВ

Оборону в одній з найгарячіших точок АТО утримують десантники, багато з яких пройшли через бої в ДАПі

стор. 6

У строю — бійці-спецпризначенці

29 ЛИПНЯ — ДЕНЬ СИЛ СПЕЦІАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЙ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Президент Петро Порошенко підписав Указ «Про День Сил спеціальних операцій Збройних Сил України»

Глава держави зазначив, що, зважаючи на важливу роль Сил спеціальних операцій Збройних Сил України у забезпеченні обороноздатності держави та героїзм особового складу, виявлений під час проведення антитерористичної операції на Сході України, прийняв рішення встановити в Україні День Сил спеціальних операцій ЗСУ, який відзначатиметься щорічно 29 липня.

Президент наголошує, що встановлення такого дня сприятиме подальшому розвитку національних військових традицій, військово-патріотичного виховання молоді, її готовності до захисту Батьківщини.

«Український спецназ не лише має свій закон, а тепер має і свій день», — зазначив Петро Порошенко.

стор. 2

БІЛЬШІСТЬ АБІТУРІЄНТІВ МРІЮТЬ СТАТИ ОФІЦЕРАМИ ВДВ, РОЗВІДКИ, МОРСЬКОЇ ПІХОТИ

В одеській Військовій академії триває вступна кампанія

стор. 5

«БОМБА» НА СОЛДАТСЬКІЙ КУХНІ,

або Як вивели зі строю майже дві сотні бійців

стор. 10

«У САНАТОРІЙ НЕ ЇДЕТЕ? ОТРИМАЙТЕ КОМПЕНСАЦІЮ»

Державна служба України у справах ветеранів війни та учасників АТО спільно з Міністерством соціальної політики України розробляє систему монетизації — виплати грошової компенсації за невикористані пільги учасникам бойових дій

стор. 11

«ОПЛАЧУЙТЕ ПРОЇЗД АБО ВИХОДЬТЕ...»

Журналіст «НА» шукав відповідь на запитання, чому учасникам бойових дій автоперевізники часто відмовляють у безкоштовному проїзді

стор. 13

ЧИМ ЗАЙНЯТИСЯ ПІСЛЯ СЛУЖБИ?

Наприклад, у Великобританії відповідь на це запитання військовослужбовці знають задовго до звільнення з армії

стор. 14

ЗАВДАННЯ ДЛЯ «ОБОРОНКИ»: ПЕРЕХІД НА СТАНДАРТИ НАТО, ЗАЛУЧЕННЯ МІЖНАРОДНИХ ІНВЕСТОРІВ, ПОГЛИБЛЕННЯ ПАРТНЕРСТВА ЗІ СВІТОВИМИ ЛІДЕРАМИ ОПК

За два роки підприємства «Укроборонпрому» передали силовим структурам понад 12 тисяч одиниць озброєння та військової техніки

стор. 15

РОСІЙСЬКА РОТА: 3+1,

або Про деякі особливості мотострілецьких підрозділів «нового типу» російської армії

стор. 18

КРИМСЬКИЙ ПІВОСТРІВ: СЦЕНАРІЇ ПОВЕРНЕННЯ АРК ПІД УКРАЇНСЬКИЙ ПРАПОР

На сьогодні позиція Росії полягає в тому, що вона не має наміру навіть обговорювати варіанти угод щодо майбутнього окупованого Криму

стор. 19

МІНІСТР ОБОРОНИ УКРАЇНИ СТЕПАН ПОЛТОРАК:

«КОЛИ ВАМ ПІД ЧАС ОЛІМПІАДИ ТРОХИ НЕ ВИСТАЧАТИМЕ СИЛ, ЗГАДАЙТЕ ТИХ ХЛОПЦІВ, ЯКІ СЬОГОДНІ НА ПЕРЕДОВІЙ»

Наприкінці минулого тижня в Міністерстві оборони України відбулася урочиста церемонія проводів спортсменів Збройних Сил України, які є членами національної збірної команди, на XXXI Олімпійські ігри 2016 року в Ріо-де-Жанейро

стор. 20

ОЛЕКСАНДР ТУРЧИНОВ: РОСІЯНИ НА ДОНБАСІ ВИПРОБОВУЮТЬ НОВУ ЗБРОЮ

Російський Генеральний штаб продовжує використовувати окуповану територію Донбасу для випробування нової зброї під час кривавих провокацій. За словами Секретаря РНБО Олександра Турчинова, російські окупаційні війська на Сході України не тільки збільшили кількість та інтенсивність обстрілів із застосуванням важкого озброєння, забороненого Мінськими угодами, але й здійснюють системне випробування нових зразків зброї та військової техніки, зазначається на сайті РНБО.

«Так, у липні зафіксовано застосування проти наших військових нових російських мінометних комплексів КМ-8 «Грань» з керованими 120-міліметровими мінами та переносними засобами автоматизованого управління вогнем «Малахіт», — сказав він, додавши, що комплексами керують винятково кадрові військові Збройних сил РФ.

«Комплекс використовує 120-міліметрову керовану міну (довжина 1200 мм, вага — 27 кг), обладнану лазерною головкою самонаведення», — зазначив Олександр Турчинов, пояснивши, що комплекс засобів автоматизованого управління вогнем «Малахіт» (обладнано лазерним далекоміром-цілевказником та прицілом тепловізійного типу), «дозволяє вести точний вогонь у складних умовах пересіченої місцевості».

Окрім того, наголосив Секретар РНБО, відбувається бойове застосування нового БПЛА «Інспектор-601», призначеного для виконання ударних, розвідувальних та спеціальних завдань, комплексу РЕБ «Шиповник-Аэро» та багатофункціонального комплексу РЕБ «Ртуть-БМ», а також приладів лазерної локації і лазерних приладів оптико-електронної протидії останнього покоління.

«Також було встановлено використання російськими окупаційними військами боєприпасів із посиленими бойовими характеристиками, заборонених міжнародними конвенціями», — сказав він, додавши, що йдеться про гаубичні снаряди 122 мм ЗШ2 «Лепесток-2» зі стрілоподібними вражаючими елементами (зона ураження живої сили — 500 метрів) тощо.

«Все це відбувається в умовах значного збільшення інтенсивності обстрілів на тлі демонстративного порушення Мінських угод з боку російських військових», — зазначив Секретар РНБО, наголосивши, що для адекватної відповіді ворогу «ми повинні забезпечити наші Збройні Сили не менш ефективною і сучасною зброєю та технікою».

«У той же час, — підсумував Олександр Турчинов, — фінансування Державного оборонного замовлення продовжує бути заблокованим через те, що Верховна Рада України так і не ухвалила рішення щодо наповнення спецфонду, з якого фінансується ДОЗ та пішла на канікули, залишивши заарештовані в українських банках мільярди оточення Януковича поза бюджетом!»

У РНБО РОЗПОЧАЛИ ПІДГОТОВКУ ОБОРОННОГО БЮДЖЕТУ НА 2017 РІК

Вимога Стратегії національної безпеки щодо фінансування сектору безпеки і оборони у розмірі 5% від ВВП

Під головуванням Секретаря РНБО Олександра Турчинова відбулася нарада щодо підготовки оборонного бюджету на 2017 рік за участю керівників усіх силових міністерств та відомств, а також Міністерства економічного розвитку і торгівлі України та Міністерства фінансів, йдеться на сайті РНБО.

За словами Олександра Турчинова, враховуючи загрози, які стоять перед країною, «ми не можемо зменшити обсяги фінансування сектору безпеки і оборони».

«Саме тому, — підкреслив він, — вимога Стратегії національної безпеки щодо фінансування сектору безпеки і оборони у розмірі 5% від ВВП повинна чітко виконуватись».

Окрім того, Секретар РНБО наголосив на необхідності компенсувати незабезпечені видатки на оборону поточного року: «у зв'язку з невирішенням у парламенті питанням щодо наповнення Спеціального фонду за рахунок заарештованих коштів оточення Януковича».

«Разом з проектом бюджету на наступний рік ми маємо відпрацювати Державне оборонне замовлення на 2017 рік, віддаючи перевагу сучасним ракетним комплексам, потужним артилерійським системам, засобам ППО, радіоелектронної боротьби та радіотехнічної розвідки тощо», — сказав Олександр Турчинов, додавши, що зарплатня військових має збільшитись з урахуванням інфляції.

«Слід підтримувати статус професії військовослужбовця як найбільш престижної та важливої професії в країні», — переконаний він.

24 СЕРПНЯ ВІДБУДЕТЬСЯ ПАРАД ВІЙСЬК З НАГОДИ 25-Ї РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Президент Петро Порошенко підписав Указ «Про проведення параду військ з нагоди 25-ї річниці незалежності України».

Військовий парад відбудеться 24 серпня у Києві на вулиці Хрещатик та майдані Незалежності. Безпосереднє керівництво підготовкою та проведенням заходу покладено на Міністра оборони України генерала армії України Степана Полторака.

29 ЛИПНЯ — ДЕНЬ СИЛ СПЕЦІАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЙ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Президент Петро Порошенко підписав Указ «Про День Сил спеціальних операцій Збройних Сил України»

Глава держави наголосив, що це є «абсолютно важливим в умовах захисту України від агресії, яку розв'язала проти нас Російська Федерація», та назвав цей закон «вимогою часу для того, щоб захист України був набагато більш ефективним», йдеться на сайті глави держави.

Закон визначає правовий статус і застосування Сил спеціальних операцій самостійно чи у взаємодії з іншими видами ЗСУ для спеціальних операцій щодо утворення сприятливих умов для успішного проведення воєнно-політичних, економічних та інших заходів в інтересах національної безпеки у сфері оборони держави.

Президент особливо наголосив, що під час його міжнародних зустрічей та іноземних візитів теми захисту держави, реформування сектору оборони і безпеки, постачання новітнього озброєння та техніки є ключовими. Глава держави зазначив, що «перша увага щодо спільних дій та спільних тренувань з боку наших партнерів із США, Канади, Європейського Союзу та інших країн приділяється саме силам спеціальних операцій».

Закон розроблений за стандартами НАТО та повністю відповідає завданням співробітництва Україна — НАТО в контексті створення ССО, а також положенням Стратегічного оборонного бюлетеня.

Президент також зазначив, що на сьогоднішній день в Україні вже створено спеціальний центр та застосовуються спеціальні тренінгові програми, які дозволяють швидко і якісно готувати спецпризначенців.

Глава держави зауважив, що 2014 року в спецпризначенців, «крім бойового духу, не було нічого — ні форми, ні берців, ні прицілів, нічого». «Подивіться, яку велику роботу ми зробили за ці два роки. І саме головне — створено спецназ. І він себе ще покаже», — зазначив Петро Порошенко.

Президент привітав представників Сил спеціальних операцій зі створенням нового окремого роду військ ЗСУ та наголосив, що ці підрозділи користуються великою довірою і повагою українців.

Реалізація норм цього закону дозволить підвищити стримуючий потенціал Збройних Сил України за рахунок наявності в їхньому складі дієвого інструмента військово-силового стримування можливої збройної агресії чи збройного конфлікту, підвищити можливості із захисту суверенітету, незалежності, територіальної цілісності та національних інтересів України, рівень обороноспроможності держави, наростити можливості держави щодо проведення спеціальних заходів, зокрема й поза межами України.

Початок на 1-й стор.

«ДВІЙКА» ВІД МІНІСТРА
ЗА ОРГАНІЗАЦІЮ ХАРЧУВАННЯ СОЛДАТІВ У ОКРЕМИХ ЧАСТИНАХ

Міністр оборони України, перебуваючи з робочою поїздкою на Одещині, перевірив якість продуктів харчування, які постачаються на солдатський стіл однієї з військових частин 28-ї окремої механізованої бригади Збройних Сил України. На сайті Міністерства оборони повідомляється, що під час перевірки продовольчих складів частини, холодильного устаткування, місць зберігання продуктів харчування військовослужбовців, овочесховища виявлено запаси неякісних, зіпсованих продуктів харчування. Всі продукти зберігалися в антисанітарних умовах. Температурний режим збереження продуктів не витримувався.

Міністр оборони України провів коротку зустріч із представниками компанії-постачальника і наголосив, що з боку Міністерства оборони України буде вжито заходів з негайного усунення виявлених недоліків. Він також підкреслив, що за невиконання умов договорів контракти з постачальниками неякісної продукції будуть розірвані у судовому порядку.

Відповідальних за контроль харчування посадових осіб притягнуто до дисциплінарної відповідальності, офіцера, який займався тиловим забезпеченням у військовій частині, звільнено з посади.

Як повідомив начальник Центру розвитку та супроводження матеріального забезпечення підполковник Дмитро Марченко, протягом минулого тижня фахівці Центру перевірили якість солдатського меню у п'яти військових частинах Збройних Сил України. У разі виявлення фактів постачання на солдатський стіл неякісних продуктів у Міноборони вестимуть роботу щодо розірвання договорів з такими постачальниками харчів.

ГЕНЕРАЛ АРМІЇ УКРАЇНИ СТЕПАН ПОЛТОРАК:

«СТВОРЕННЯ СУЧАСНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЦЕНТРІВ — ОДИН ІЗ НАШИХ ПРІОРИТЕТІВ»

«Я неодноразово говорив, що створення сучасних навчальних центрів, гідних стандартів НАТО, — один із наших пріоритетів. Відтак цього року на бойову підготовку та покращення матеріальної бази виділено майже 2 мільярди гривень», — наголосив Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак.

Як повідомляється на сайті МО України, в оборонному відомстві продовжується тривала й кропітка робота з вдосконалення та будівництва навчально-матеріальної бази, адже від цього залежить розвиток бойового потенціалу нашого війська.

«ЦЬОГО РОКУ НА БОЙОВУ ПІДГОТОВКУ ТА ПОКРАЩЕННЯ МАТЕРІАЛЬНОЇ БАЗИ ВИДІЛЕНО МАЙЖЕ 2 МІЛЬЯРДИ ГРИВЕНЬ. ЗОКРЕМА 150 МІЛЬЙОНІВ — НА ПОБУДОВУ ІНФРАСТРУКТУРИ ВІЙСЬКОВОГО МІСТЕЧКА НА ТЕРИТОРІЇ ПОЛІГОНА «ШИРОКИЙ ЛАН»

Міністр оборони України прийняв рішення щодо виділення 50 мільйонів гривень на створення інфраструктури на базі Навчального центру підготовки підрозділів, що на території Міжнародного центру миротворчості та безпеки у Львівській області. На ці кошти буде побудовано казарми для розміщення особового складу.

— Також прийнято рішення щодо виділення 150 млн грн на побудову інфраструктури військового містечка для розміщення 5 тисяч осіб на території полігона «Широкий Лан», що на Миколаївщині. Ще 50 мільйонів гривень — на Навчальний центр Сил спеціальних операцій, — повідомив генерал армії України Степан Полторак.

У небі — винищувальна авіація

У Збройних Силах України триває другий етап масштабних командно-штабних навчань «Південний вітер — 2016». До проведення КШН залучені органи військового управління стратегічного та оперативно-стратегічного рівня, а також визначені військові частини та підрозділи всіх компонентів ЗС України.

«ПІВДЕННИЙ ВІТЕР — 2016»: АКТИВНА ФАЗА

Переправа через Дністровський лиман

У ході навчань одна з військових частин Високомобільних десантних військ під час висування в заданий район здійснила марш та переправилася через Дністровський лиман у населеному пункті Затока по швидкозведеному понтонному мосту.

Особовий склад понтонерів усі нормативи і вимоги щодо інженерного обладнання та забезпечення водної переправи виконав на «відмінно». Належним чином відпрацював і повітряний компонент з прикриття переправи та інженерні підрозділи щодо її маскування димовою завісою та забезпечення шляхів проходу колони військової техніки.

У той же час підрозділи зенітних ракетних та радіотехнічних військ Повітряних Сил здійснили марш та вийшли в нові позиційні райони бойового призначення, розгорнулись на місцевості та приступили до виконання завдань за призначенням.

У взаємодії з підрозділами ППО Сухопутних військ вони виконували завдання з оборони повітряних рубежів нашої держави, прикриття важливих об'єктів та угруповань своїх військ.

Використовуючи набутий під час АТО бойовий досвід, військовослужбовці відпрацьовували практичні завдання за різних умов ведення бойових дій та раптової зміни обстановки.

Основною метою цих навчань є вдосконалення діяльності органів військового управління та взаємодія оперативних, оперативно-тактичних угруповань під час проведення стратегічних дій у визначених операційних зонах (регіонах).

Окрема увага приділяється питанням територіальної оборони держави, а також процесу планування та управління силами і засобами в умовах правового режиму воєнного стану.

ДІТИ ЗАГИБЛИХ УЧАСНИКІВ АТО НАВЧАТИМУТЬСЯ У ВИШАХ БЕЗКОШТОВНО

Кабмін виконав одну із вимог Указу Президента щодо зарахування дітей загиблих учасників антитерористичної операції на Сході України на навчання до вищих навчальних закладів за кошти державного бюджету. Про це заявив представник Президента в уряді, перший заступник глави Адміністрації Президента Віталій Ковальчук, коментуючи ухвалення Кабміном постанови про «Деякі питання вступу до ВНЗ окремих категорій громадян».

«Відтепер діти, батьки або один з батьків яких, загинули під час участі в антитерористичній операції, захищаючи незалежність, суверенітет та територіальну цілісність, або померли внаслідок поранення або контузії, зараховуються на навчання до вищих навчальних закладів у межах обсягів державного замовлення», — зазначив Віталій Ковальчук.

На думку першого заступника глави Адміністрації Президента, виконання зазначеного Указу Президента значно посилить гарантії соціального захисту учасників антитерористичної операції та членів їхніх сімей.

«Президент провадить послідовну політику збільшення рівня соцзахисту українців і вітає кроки Кабінета Міністрів у напрямі виконання зазначеного указу. На думку Президента це значно посилить відповідальність держави перед її захисниками та сприятиме покращенню загального рівня соціального забезпечення наших громадян», — підсумував Віталій Ковальчук.

ВІЙСЬКОВА СЛУЖБА ЗА КОНТРАКТОМ — ОДНА З НАЙБІЛЬШ ПОПУЛЯРНИХ ПРОФЕСІЙ НА РИНКУ ПРАЦІ

З початку року контракт із військом підписали майже 41 тисяча осіб, із яких близько 4,5 тис. — офіцери. Про це повідомив речник МО України під час брифінгу в Українському кризовому медіа-центрі.

За оцінкою регіональних центрів зайнятості, нині військова служба за контрактом продовжує бути однією з найбільш конкурентоспроможних професій на ринку праці в Україні.

УДОСКОНАЛЕНО МЕХАНІЗМ ВИПЛАТИ МАТЕРІАЛЬНОЇ ДОПОМОГИ СТРОКОВИКАМ ПРИ ЗВІЛЬНЕННІ

Кабінет Міністрів України прийняв постанову від 22 липня 2016 року № 459, якою вдосконалюється механізм виплати матеріальної допомоги військовослужбовцям, звільненим зі строкової військової служби, повідомляє Департамент інформації та комунікацій з громадськістю секретаріату КМУ.

Зокрема, внесено зміни до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для виплати матеріальної допомоги військовослужбовцям, звільненим зі строкової військової служби, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 8 квітня 2015 р. № 185.

Документом визначається дата взяття на військовий облік військовослужбовців, звільнених зі строкової служби, і термін, протягом якого Міністерство соціальної політики України має перерахувати кошти на виплату допомоги структурним підрозділам соціального захисту населення, а останні — органам соціального захисту населення, які проводять перерахування на карткові рахунки військовослужбовців.

Для врахування всіх подань військових комісаріатів у Порядку передбачено проходження документів на виплату матеріальної допомоги та спрямування коштів органам соціального захисту на її виплату два рази на місяць. Завдяки такому підходу підвищено ефективність використання коштів, передбачених у державному бюджеті за програмою «Виплата матеріальної допомоги військовослужбовцям, звільненим з військової строкової служби».

Український комплекс радіоперешкод «Мандат-Б1Е»

Сьогодні найгострішим питанням залишається розмінування території Донбасу

БАТАЛЬЙОН РЕБ

БУДЕ В КОЖНОМУ ОПЕРАТИВНОМУ КОМАНДУВАННІ

Підрозділи оперативного забезпечення Збройних Сил України активно змінюються як структурно, так і технічно

У зоні проведення антитерористичної операції разом із бойовими частинами виконують завдання і підрозділи оперативного забезпечення Збройних Сил України — понад 60 військових частин (підрозділів), зокрема інженерні, підрозділи РХБ-захисту, РЕБ, топогеодезичного та навігаційного забезпечення. На озброєнні в них майже 1000 одиниць техніки.

— Військові інженери спільно з обласними адміністраціями фактично завершили будівництво фортифікаційних споруд на трьох лініях оборони. Зокрема, за перше півріччя цього року були зведені ще 22 опорні пункти, — зазначив начальник Головного управління оперативного забезпечення ЗС України генерал-майор Микола Кравчук. — Ще торік було створено чотири інженерно-технічні батальйони, які увійшли до складу інженерної бригади.

Коли були побудовані опорні пункти і першу лінію оборони зайняли наші війська, то одразу ж постало питання щодо обладнання інженерних загороджень між ВОПами, РОПами та смугою забезпечення. Це завдання було успішно виконане протягом минулого року. Загальна довжина встановлених загороджень становить 249 кілометрів, куди входять як мінно-вибухові, так і невибухові. До останніх належать протитанкові рови, тетраедри (надовби), дротяні загородження (паркан з колючого дроту, спіралі Бруно, спотикачі, МЗП), їжаки та рогатки.

Та найгострішим сьогодні залишається питання розмінування території Донбасу. Тамтешня земля нашпигована вибухонебезпечними предметами, які стихійно встановлювалися при відході російських окупаційних підрозділів та їхніми диверсійно-розвідувальними групами. Українські військові сапери ведуть системну роботу із позначення місць замінування на місцевості та створення відповідних карт.

Тільки протягом 2015–2016 років вони розмінували в районі проведення АТО 480 гектарів та знищили понад 90 тисяч вибухонебезпечних предметів на території Луганської та Донецької областей.

На початку проведення АТО структура та чисельність інженерних підрозділів не дозволяли виконувати завдання в повному обсязі. Тож Збройні Сили України розпочали підготовку саперів у спеціалізованих центрах у Старичах та у Кам'янці-Подільському, де вже підготовлено понад 2000 фахівців. Ще 455 військовослужбовців були навчені саперній справі безпосередньо в зоні АТО.

— Також ми розпочали підготовку кінологічних підрозділів, які беруть участь у пошуку вибухових пристроїв та речовин. На цей час вже підготовлено 120 кінологічних розрахунків, які беруть участь у роботі з розмінування в зоні АТО, а також виконують завдання у складі українських миротворчих контингентів, — розповів генерал-майор Микола Кравчук.

ВІЙСЬКОВІ ІНЖЕНЕРИ СПІЛЬНО З ОБЛАСНИМИ АДМІНІСТРАЦІЯМИ ФАКТИЧНО ЗАВЕРШИЛИ БУДІВНИЦТВО ФОРТИФІКАЦІЙНИХ СПОРУД НА ТРЬОХ ЛІНІЯХ ОБОРОНИ

За його словами, значну допомогу з технікою та спорядженням нам надають країни-партнери. Наприклад, Канада передала захисні костюми, телескопічні маніпулятори, сучасні роботизовані системи для знешкодження вибухонебезпечних предметів та обладнання для саперів. За допомогою канадців вдалося повністю екіпірувати спецкостюмами та обладнанням один із наших загонів, який виконує завдання в зоні АТО. Надають технічну допомогу нашим саперним підрозділам і Сполучені Штати Америки та інші країни.

Розповів генерал-майор Микола Кравчук і про ще одну важливу складову оперативного забезпечення — радіоелектронну боротьбу. За його словами, на початку проведення АТО ситуація в цій сфері була найбільш плачевною. Тоді техніка, яка була на озброєнні підрозділів РЕБ, не відповідала вимогам часу. До того ж значна її частина була несправною. З усіх підрозділів, які були на той час, вдалося сформувати лише два батальйони та дві роти радіоелектронної боротьби зі справною технікою.

Нову техніку для підрозділів РЕБ очікували з Донецького заводу «Топаз». Та його з уже майже готовими машинами захопили проросійські бойовики. Після цього завод фактично припинив існування, а його конструкторський склад разом із директором переїхали до Запоріжжя до Науково-виробничого комплексу «Іскра». Там фахівці розпочали роботу над відновленням технологій виробництва комплексу радіоперешкод «Мандат».

— На сьогодні ситуація з технічним забезпеченням підрозділів радіоелектронної боротьби дещо покращилася. З початку АТО закуплено 39 одиниць новітньої техніки РЕБ іноземного виробництва, — повідомив генерал-майор Микола Кравчук. — Загалом до кінця 2017 року планується завершити формування військових частин РЕБ оперативних командувань, а дві роти розгорнути до батальйонів. Якщо надійде техніка, то це буде зроблено в найкоротші терміни.

Значна робота з початку АТО проведена і в топогеодезичному та навігаційному забезпеченні військ. Із початком поставки до Збройних Сил сучасних навігаційних засобів постало питання щодо оцифрування мап. Адже до цього всі системи в нас були аналоговими.

— Буквально за півроку ми оцифрували всі карти Лівобережної України — насамперед Донецької та Луганської областей. Також у війська було видано близько семи мільйонів оновлених топографічних мап та описи окремих ділянок місцевості та маршрутів руху, — розповів начальник Головного управління оперативного забезпечення. — А для друку карт, фотосхем тощо на базі одного з державних збиткових підприємств створено редакційно-видавничий центр.

Є прогрес і в питанні постачання до військ сучасних навігаційних засобів. Їх забезпечує Державне підприємство «ОРИЗОН-НАВІГАЦІЯ». Практично повністю навігаційними приймачами оснащено частини ВДВ, спеціального призначення та артилерійські підрозділи.

Роман ВУС

На вступ до військового вишу претендують близько 170 контрактників

Під час іспиту з фізичної підготовки

БІЛЬШІСТЬ АБІТУРІЄНТІВ МРІЮТЬ СТАТИ ОФІЦЕРАМИ ВДВ, РОЗВІДКИ, МОРСЬКОЇ ПІХОТИ

В одеській Військовій академії триває вступна кампанія

«Родзинкою» цьогорічної вступної кампанії в Одесі став відбір перших за історію незалежної України кандидатів на навчання за програмою цільової підготовки офіцерів для підрозділів морської піхоти вітчизняних ВМС. Також абітурієнти змагаються за право набути військову спеціальність з управління діями підрозділів ВДВ, військової розвідки та спецпризначення, стати фахівцями з матеріально-технічного забезпечення, ракетно-артилерійського озброєння, фізичної культури та спорту тощо

Упродовж вступних випробувань абітурієнти проходять етапи медичної комісії, яка визначає їхню придатність до навчання у військовому ВНЗ, психологічний відбір у формі тестування, іспит з фізичної підготовки зі здачею визначених нормативів. На підставі пройдених випробувань, середнього балу шкільного атестату та балів ЗНО приймальна комісія прийме рішення щодо зарахування кандидатів на навчання в академії.

Як повідомив заступник начальника академії з навчальної роботи — начальник навчального відділу полковник Олег Маслій, окрім кандидатів з цивільної молоді, на вступ до військового вишу також претендують близько 170 військовослужбовців-контрактників та декілька строковиків. Переважна більшість контрактників — як чоловіків, так і жінок — мають досвід участі в антитерористичній операції.

— Цьогорічні абітурієнти сповнені військової романтики та патріотизму. Більшість із них бачать своє майбутнє у війську офіцерами ВДВ, розвідки, морської піхоти, — зазначив полковник Олег Маслій.

Усі, хто пройшов вступні випробування, розпочнуть навчання в академії з проходження курсу первинної військової підготовки на базі Центру забезпечення навчального процесу військового вишу поблизу Одеси. Та й надалі військові полігони залишатимуться невід'ємною часткою їхнього професійного становлення, адже з нового навчального року практичний вишкіл у підготовці офіцерів за всіма спеціальностями становить 50 відсотків навчального часу.

Володимир ВІВАТ

Приклад у підтягуванні демонструє десантник

Ярослав Шевченко, випускник Харківської державної гімназії-інтернату з посиленою військово-спортивною підготовкою (Кадетський корпус):

— Я з дитинства мріяв стати військовим, хоча в сім'ї ніхто не був пов'язаний з армією. Останні події, викликані збройною агресією проти нашої країни, лише підтвердили вірність обраного мною шляху. Вступати до Військової академії в Одесі мені порадили друзі, які навчаються тут на старших курсах. До вступу почав готуватися завчасно, також займався боксом, карате. Завдяки цьому мені вдалося на досить пристойному рівні скласти заліки з фізпідготовки, чим я дуже задоволений.

Максим Євсєєв, випускник Одеського ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою:

— Я з армійської династії: військовим був дідусь, батько — ветеран військової розвідки, мати й досі служить. Тож після випуску з ліцею, де, окрім навчання, посилено займався рукопашним боєм, я бачив для себе єдиний шлях — навчання на факультеті ВДВ у Військовій академії. Прагну, щоб захист Батьківщини й надалі залишався нашою «сімейною справою».

Вадим Гаврилюк, випускник Волинського обласного ліцею з посиленою військово-спортивною підготовкою:

— Мій батько воював в Афганістані, брат служив у повітрянодесантних військах, тож про кар'єру військового я мрію вже тривалий час. Під час навчання в академії сподіваюся не лише покращити свої спортивні досягнення, а й набути необхідних офіцеру ВДВ знань та навичок, щоб гідно боронити свій народ від зовнішньої агресії.

Сержант Михайло Веремієнко, на військовій службі за контрактом — 3,5 року й значну частину цього часу брав участь в антитерористичній операції. Вступати приїхав з Авдіївки.

— Спортом займаюся давно, віддаю перевагу важкій атлетиці, пауерліфтингу, рукопашному бою. В зоні АТО можливості займатися спортом є, важче відшукати необхідне спорядження та інвентар. Виготовляли, зварювали його з підручних матеріалів. Моя мета — під час навчання за спеціальністю «Фізична культура та спорт» не лише покращити власні фізичні якості, а й набути необхідних знань і навичок, щоб професійно тренувати й готувати військовослужбовців.

Солдат Лілія Гершин. З початком збройної агресії проти України підписала контракт на проходження військової служби. Учасник АТО. Фельдшер групи матеріального забезпечення однієї з механізованих бригад.

— За своєю сьогоднішньою спеціальністю вище сержантського складу я не виросту. Тож питання кар'єрного зростання було одним з вирішальних при прийнятті рішення навчатись, щоб стати офіцером Збройних Сил України, фахівцем із забезпечення військ паливно-мастильними матеріалами.

МИХАЙЛО ЗАБРОДСЬКИЙ: «ТЕПЕР КОЖЕН УКРАЇНЕЦЬ РОЗУМІЄ, ХТО І ЯК ЗАХИЩАЄ НАШУ КРАЇНУ»

Десант завжди був оповитий ореолом романтики в суспільстві та гордості тих, хто має честь належати до цієї військової когорти. На долю українських десантників за 25 років ще не випадало стільки випробувань, скільки їм довелося героїчно витримати упродовж війни на Донбасі. Про те, як за час бойових дій на Сході нашої держави змінилися воїни у смугастих тільниках і військо загалом, ми говорили напередодні Дня високомобільних десантних військ ЗС України із командувачем ВДВ — Героєм України генерал-майором Михайлом Забродським

Генерал-майор Михайло Забродський

— На ваш погляд, що змінилося з початку бойових дій на Донбасі?

— Змінилися пріоритети, оцінювання ролі війська у суспільстві та державі, ставлення солдатів та офіцерів до служби. Прийшло усвідомлення неймовірної ціни кожної помилки. Десантники власним прикладом звитяги наповнили конкретикою, здавалося б, заяложену фразу «Ніхто, крім нас!» Тепер кожен українець розуміє, хто і як захищає нашу країну своїми потом і кров'ю. Так військо зміцнило віру співгромадян і так значно легше вибороти перемогу.

— Підрозділи ВДВ виконують бойові завдання на найгарячіших ділянках Донбасу. Десантні бригади постійно залучають і до навчань на різних полігонах країни. Чи не забагато практики?

— Досконалості межі немає. Тому використовуємо кожну хвилину, щоб підвищити рівень підготовки. Зауважу, що нинішня стратегія тренування бійців орієнтована на індивідуальний вишкіл. Легше зібрати і злагодити взвод, роту чи батальйон з десантників-профі, ніж намагатися «задавити» противника кількістю. Змінилася і система підготовки. Вона стала максимально інтенсивною. Ми намагаємось якнайшвидше навчити бійців усього, що стане у пригоді під час реальних бойових дій.

Якщо кулеметник — професіонал, то він покаже свій вишкіл у будь-якому підрозділі. І такий один — кращий за трьох нездар. Те ж можна сказати і про снайпера, танкіста, артилериста.

— Нова система працює?

— Звісно. Та є одне але! Як не готуй військовослужбовця, а найголовніший іспит буде тоді, коли він отримає перший бойовий наказ. Ніяка суперпідготовка не гарантує, що людина не «зламається» в перші ж хвилини бою. А той, хто видавався погано підготовленим, може продемонструвати неабияку мужність. Це питання не тренування, а особливостей характеру. Але ми багато працюємо, щоб підготувати бійців не лише фізично, але й психологічно.

— Як ви ставитесь до тих, хто критикує командування?

— Доволі просто, сидячи на дивані, роздумувати над тим, як би ти вчинив на чужому місці. Інколи здається, що зміг би світову історію змінити своїм мудрим рішенням. На практиці виявляється, що таким «стратегам» складно навіть визначитись, що вранці одягнути.

Рішення — це не так просто, а надто — коли від нього залежить життя.

Одна з проблем у тому, що в кожного, виходячи з посади, є допуск до певної кількості інформації. Командир, звісно, має більше даних, ніж рядовий. Через це останньому деякі накази інколи здаються незрозумілими.

— Досвід і організацію армій яких країн українцям можна взяти за взірець?

— Моя особиста думка — не варто рядитися в чужу одежу. Наше військо має йти власним шляхом, орієнтуючись на український досвід, ментальність і особливості ситуацій, що склалася.

Ми маємо віднайти і створити власну стратегію. Над чим і працюємо.

— А що побажаєте своїм воїнам напередодні Дня ВДВ?

— Передусім — миру. Кожному українцю. А тим, хто захищає нашу країну — удачі в бою, сили духу, віри в перемогу.

Прес-служба ВДВ

АВДІЇВСЬКА «ПРОМКА»: БОЙОВИКИ НА ВІДСТАНІ 80–100 МЕТРІВ

Оборону в одній з найгарячіших точок АТО утримують десантники, багато з яких пройшли через бої в ДАПі

Коли ми чуємо слова «промислова зона», зазвичай уявляємо нагромадження виробничих споруд та цехів та переплетіння різноманітних трубопроводів, у яких нелегко заблукати. Насправді авдіївська промзона — невелика територія площею приблизно 2 на 1 кілометр, де розташовані кілька бетонних споруд та ангарів, а навколо них дачні ділянки з невеличкими будиночками. Тут повсюди сліди обстрілів. Один з ангарів бійці навіть називають «планетарієм», тому що пробоїн у його даху і стінах від куль та осколків не менше, ніж зірок на небі. Періодично чути гучний ляскіт — це кулі влучають у стіни будівель. На атошному сленгу такі короткі, але майже безперервні обстріли бойовиками із стрілецької зброї називаються «кошмарити».

Сержант Михайло Абрамов і капітан Віталій Любенко

Авдіївську «промку» обороняють десантники однієї з аеромобільних бригад. «Кіборги» цієї частини до останнього стояли в донецькому аеропорту в січні 2015 року. «Десант завжди на лінії вогню», — кажуть хлопці.

Дізнавшись, що я журналіст, мені відразу сказали: «Вам треба до «Веселого». Він і його старшина вже ветерани, їм є що розповісти». Дочекавшись відносного затишшя, мене проводять до їхніх позицій. Знайомлюся з командиром роти десантників із позивним «Веселий» та сержантом Михайлом Абрамовим. Хлопці тримаються бадьоро, але в очах помітна втома — чимало днів, проведених у найгарячішій точці АТО, даються взнаки.

Ми сидимо під прикриттям стіни одного з дачних будиночків та мішків з піском. За ними — понівечені вибухами занедбані садки, порослі бур'яном городи. Звідкись смачно пахне борщем.

— Поки затишшя, хлопці можуть пообідати, — говорить «Веселий». З інтервалом у кілька хвилин поряд лунають одиночні вибухи. Це «прильоти» бойовиків. Десантники до них вже звикли. — Але ми все одно насторожі!

У січні 2015 року ці хлопці були в ДАПі — Віталій у терміналі, а Михайло на диспетчерській вежі. Там вони обидва отримали поранення, нагороджені орденами і відзнаками. Знаючи, що у ЗМІ іноді намагаються порівнювати донецький аеропорт з авдіївською промзоною, прошу хлопців висловити власні думки з цього приводу.

— Порівнювати «промку» з ДАПом не варто. В терміналі ми були затиснуті стінами, а тут можна маневрувати, вдаватися до хитрощів, робити обхідні маневри. Коли ми заходили в термінал, мені на аркуші в клітинку намалювали розташування постів, так тією схемою і користувалися. А тут у нас є точні карти, є інформація з безпілотників, які наглядають за противником. Ми все добре бачимо, всі їхні рухи. Крім того, тут у нас безперервне постачання. Боєприпаси, продукти, вода — все підвозиться не по відкритій місцевості, що прострілюється, як під Донецьком. Особливість «промки» — мінімальні відстані між нами і противником, в середньому 80–100 метрів. А в одному місці до їхнього окопу — лише 40 метрів! У бою навіть голоси одне одного чуємо. Тут до траси Донецьк-Горлівка і далі на Дебальцеве-Алчевськ-Луганськ — щось із 500–700 метрів. Якщо б ми перерізали цю комунікацію, в них виникли б неабиякі проблеми з постачанням. Тому й намагаються нас звідси вибити.

— Якщо порівнювати умови, то краще з Новгородським, що неподалік Горлівки, — підхоплює Михайло. — Схожа місцевість, тільки відстані були інші — від 800 до 1200 метрів. Там ми, можна сказати, натренувалися і сюди прийшли вже підготовлені.

Поряд щось гучно вибухає.

— Влупили з РПГ, — не повертаючи голови, говорить Михайло.

Наостанок я запитую, як вони відзначатимуть день ВДВ.

— Та як... — виникає тривала пауза. — Привітаємо один одного, потиснемо руки та й усе. Тут святкувати ніколи…

Роман ТУРОВЕЦЬ

ПОЛКОВНИК ПЕТРО ПОТЄХІН:

«ДОРОГА НА САВУР-МОГИЛУ БУЛА ФАКТИЧНО КВИТКОМ В ОДИН КІНЕЦЬ»

Полковник Петро Потєхін

Весна 2014 року. З Донбасу щогодини приходять тривожні новини. Начальник відділу повітрянодесантної техніки командування ВДВ ЗС України полковник Петро Потєхін вирушає на Схід країни для координування взаємодії аеромобільних частин з іншими підрозділами.

— Усе буде гаразд, люба, — заспокоював дружину. Майже відразу ці сподівання розвіялися.

18 серпня 2014-го. Полковника Потєхіна викликає командувач військ «сектору Д» генерал-лейтенант Петро Литвин. Під час короткої розмови генерал пояснив, що на одній із стратегічних для нас висот — Савур-Могилі — склалася вкрай складна ситуація.

Група бійців на чолі з полковником Ігорем Гордійчуком, яка її контролювала, перебувала під артилерійським обстрілом терористів і зазнавала втрат. Потрібно було терміново вирушати на допомогу.

— Цінність висоти у тому, що вона знаходиться на стику кордонів Луганської, Донецької областей та Росії, — розповідає полковник Петро Потєхін. — З неї проглядалася навколишня територія в радіусі 30–40 кілометрів, завдяки чому можна було не лише спостерігати за пересуванням ворожих підрозділів, а й коригувати вогонь артилерії по них. Звісно, вона була потрібна і терористам. Тому їхні ватажки не шкодували ані снарядів, ані своїх підлеглих, щоб заволодіти цією висотою. Кожен з нас добре розумів, що дорога на Савур-Могилу була фактично квитком в один кінець.

…Виконати вкрай небезпечне завдання з підтримки наших воїнів випало семи бійцям-десантникам: старшим сержантам Віктору Самойлову, Сергію Стегару, молодшим сержантам Олександру Славіну, Володимиру Канделі, солдатам Руслану Заблоцькому, Денису Міщенку і Денису Перевознику. Для супроводу цієї невеличкої групи незабаром прибули кілька десятків добровольців.

У район висоти десантники висунулися на «Уралах», проклавши маршрут до визначеного району через поля для уникнення зіткнень з противником. За кілька годин вони опинилися на Савур-Могилі.

— Тільки-но ми зайняли оборону, почався черговий артобстріл, — розповідає Петро Потєхін. — Через вибухи нічого не було видно й чути. Гатили по наших як з прилеглої території, так і з російської. Використовували артилерійські установки та «Гради». А надійних укриттів не було.

Наступного дня, 19 серпня, розпочався черговий штурм Савур-Могили, якому передувала артпідготовка. Згодом запрацювали й танки. Один із снарядів влучив у пам'ятну стелу, встановлену на честь полеглих радянських воїнів, які в роки Другої світової теж обороняли цю висоту. Саме за нею і були наші бійці. Від потужного вибуху сержант Кандела впав на Петра Геннадійовича, врятувавши командиру життя своїм тілом.

ЯК Я МОЖУ ПОЧУВАТИСЯ ЩАСЛИВОЮ ЛЮДИНОЮ, КОЛИ В МОЇЙ КРАЇНІ ЙДЕ ВІЙНА? ТОЖ БУДУ ЩАСЛИВИМ, КОЛИ ВИЖЕНЕМО З НАШОЇ ЗЕМЛІ ОСТАННЬОГО ВОРОГА, А УКРАЇНСЬКІ МАТЕРІ НЕ ОПЛАКУВАТИМУТЬ СВОЇХ СИНІВ

У другій половині дня полковник Потєхін дістав тяжке поранення. Але вдень евакуювати офіцера не було можливості, тож довелося чекати на сутінки. Коли до поранених прорвалася БМП, офіцера та ще кількох поранених вивезли з-під обстрілів. Проте неподалік від села Петрівське Петра Геннадійовича було поранено вдруге: осколками перебило кістки тазу. Після операції у польовому госпіталі офіцера евакуювали вертольотом до Дніпропетровська.

— З семи бійців, які були зі мною, двоє — Володимир Кандела та Віктор Самойлов — загинули, троє зазнали важких поранень, а ще двоє під Іловайськом потрапили у полон, — розповідає полковник Петро Потєхін. — На щастя, їх незабаром визволили. Перебуваючи на лікуванні, я просив командування відзначити усіх бійців державними нагородами, що й було зроблено: їх нагородили орденами «За мужність».

Ще не одужавши як слід, полковник Потєхін поїхав на Дніпропетровщину до матері Віктора Самойлова і батьків Василя Кандели.

— Я вручив їм ордени їхніх синів, розповів, як і за яких обставин вони загинули, розказав про останні хвилини життя Василя його нареченій Василині, з якою вони мали побратися через кілька місяців, — розповідає Петро Геннадійович. — Коли підросте його донька, яка ніколи вже не побачить тата, розповім про нього і їй. Хочу, щоб вона пишалася своїм батьком.

Полковник Потєхін був за півкроку від смерті. Але вижив і повернувся на військову службу. Його нагородили орденом Богдана Хмельницького 3-го ступеня і відзнакою волонтерів — орденом «Народний герой». Він оточений увагою і любов'ю дружини Тетяни і двох доньок Марії та Ольги. До того ж Петра Геннадійовича обрано депутатом Васильківської міської ради, що на Київщині. Ще зовсім нещодавно через важкі поранення, які досі позначаються на здоров'ї, він хвилювався, чи зможе продовжувати військову службу. Але й тут усе гаразд: розглядається питання щодо його призначення на посаду начальника Боярського навчально-оздоровчого комплексу — філії Київського військового ліцею ім. Івана Богуна, який очолює Герой України полковник Ігор Гордійчук. Отже, полковник Петро Потєхін і далі служитиме Батьківщині. Я поцікавився, чи почувається він щасливою людиною.

— І так, і ні, — трохи подумавши, відповів він. — Так, я не загинув. Мене відзначила держава, оточують близькі люди. Здається, є все для щастя. Але як я можу почуватися щасливою людиною, коли в моїй країні йде війна? Тож буду щасливим, коли виженемо з нашої землі останнього ворога, а українські матері не оплакуватимуть своїх синів, які віддають свої молоді життя за Україну.

Сергій ЗЯТЬЄВ

НА ЙОГО ГРУДЯХ — ДВА ОРДЕНИ «ЗА МУЖНІСТЬ»

Червень 2014 року. Наші підрозділи підходили до Красного Лиману. Колону десантників 79-ки, яка рухалася до міста, бойовики зустріли щільним вогнем зі стрілецької зброї. Зіскочивши з БТРа, гранатометник Павло Маковеєнко зайняв оборону. За мить побачив, як повз нього у бік передових машин колони рухається його товариш Павло Чорій зі взводу розвідки. Виявилося, що снайпер розвідників поспішав витягнути з ГАЗ-66 пораненого водія. Операція ця була ризикованою. В автомобіль, який рухався в авангарді колони, вцілили з гранатомета, і він прострілювався з усіх боків. «Диво, якщо у ньому хтось вцілів», — подумав Маковеєнко.

— Якщо можеш — допоможи, — кинув на ходу один Павло іншому.

Бігти під зливу куль — майже самогубство. Але в такій ситуації навіть наказ віддавати не треба. Гранатометник Маковеєнко побіг за товаришем витягати з-під вогню водія.

А далі Павлу Маковеєнку вже не було коли думати, що в нього можуть поцілити. Все робив автоматично. Підбігши до машини, допоміг Павлу Чорію витягнути водія, затиснутого між сидінням та панеллю з приладами, а потім прийняв пораненого, що закривавленим тілом вивалився на нього з кабіни.

Кулі обминали, хоча свистіли поруч. Але на зворотному шляху хлопців наздогнала граната з ворожого підствольника. Вона розірвалася поряд з Павлом Чорієм, який біг попереду. Розвіднику вибило око, а в Павла Маковеєнка — жодної подряпини.

Це був перший, але не найстрашніший бій 28-річного десантника з Миколаєва.

У десантники Павло Маковеєнко потрапив майже випадково. Набувши в музучилищі фах викладача музичного мистецтва, а потім здобувши вищу освіту в Миколаївському національному університеті ім. Василя Сухомлинського, хлопець збирався на строкову службу. Хотілося трохи переміститися зі світу мистецтва у світ справжніх чоловіків. Але скорочення війська, яке вже повним ходом відбувалося в Україні, призвело до того, що «вільних місць» у лавах строковиків для нього не знайшлося. Тож у військкоматі Павлу запропонували йти контрактником у будь-яку частину, яку сам вибере. Трохи поміркувавши, випускник педагогічного вишу зупинився на 79-й аеромобільній бригаді.

Гранатометник Павло Маковеєнко

Посада гранатометника у 1-му десантно-штурмовому батальйоні зацікавила молодого педагога. І він занурився у суворі військові будні, опановуючи нову спеціальність.

Коли почалися бойові дії на Донбасі, Павло Маковеєнко вже був добре підготовленим бійцем, вправним гранатометником.

Цей десантник загартований боями за Красний Лиман, Зеленопілля, Савур-Могилу, аеропорт «Донецьк». У ДАПі він був двічі, й кожного разу в найгарячіших точках цієї української фортеці. Перший раз — у новому терміналі, другий — на диспетчерській вежі.

Про те, який Павло Маковеєнко боєць, красномовно свідчать і два ордени «За мужність» 2 та 3 ступеня, медалі «За військову доблесть» та «За взірцевість у військовій службі» на його грудях.

Ярослав ЧЕПУРНИЙ

«СІ БРИЗ-2016»: ДЕМОНСТРАЦІЯ ГОТОВНОСТІ ДО ВИКЛИКІВ СЬОГОДЕННЯ

Українсько-американські навчання «Сі Бриз-2016», які відбуваються у північно-західній частині Чорного моря, Одеській та Миколаївській областях мають на меті відпрацювання проведення багатонаціональної операції з безпеки у кризовому регіоні за стандартами провідних країн світу

У маневрах беруть участь до 4 тисяч вояків. Окрім України і США, учасниками навчань також є військові з Болгарії, Великої Британії, Греції, Грузії, Італії, Іспанії, Литви, Молдови, Норвегії, Польщі, Румунії, Туреччини, Швеції і Фінляндії. У «Сі Бриз-2016» задіяно 25 бойових кораблів, катерів та суден забезпечення від ВМС ЗС України, ДПС України, ВМС США, ВМС Румунії та ВМС Туреччини, близько 20 літаків і вертольотів, понад 140 одиниць автомобільної та бронетехніки. Частина країн на навчаннях представлені тренувальними групами, офіцерами штабу, спостерігачами та інструкторами. Україну, окрім ВМС і ДПС, представляють також особовий склад і техніка Сухопутних військ, Повітряних Сил та Національної гвардії.

За легендою одного з епізодів навчань, на суходолі група військовослужбовців здійснює патрулювання пішки та на автомобілях Humvee, коли їх із засідки атакує ворог. Патрульні миттєво зреагували і зайняли позиції, після чого дали потужну відсіч, досягли вогневої переваги та контратакували ворога.

— Під час таких тренувань військові вчаться миттєво орієнтуватися в бойовій обстановці, адже в реальних умовах усе відбувається дуже швидко. Тому потрібно блискавично приймати рішення та усувати загрозу, — прокоментував американський інструктор штаб-сержант Едуард Віногроски.

Не менш видовищними були і тренування з безпарашутного десантування. За сценарієм, розвідка багатонаціонального угруповання виявила польовий табір бойовиків.

На вертольоті Мі-8 українські морські піхотинці здійснили безпарашутне десантування в район операції, захопили «ватажка НЗФ» та разом із ним залишили поле бою. Для цього військовослужбовці використовували систему «Адаптер М-1», встановлену на вертольоті Мі-8. У цей час решта групи забезпечувала вогневе прикриття відходу та евакуації поранених за допомогою гвинтокрила морської авіації Ка-27.

Важливо, що на всіх навчальних ділянках керівництво здійснювали інструктори з сержантського складу української морської піхоти, які пройшли курси підготовки за американською та британською програмами і мають відповідні сертифікати.

Висадка десанту з корабля США «Вітні Айленд»

Авіаційний компонент на маневрах становили літаки Ан-26, Ан-2, Л-39, гелікоптери Мі-8 та Ка-27. Авіація на «Сі Бриз-2016» «закрутилася» з першого дня навчань. Проведення пошуково-рятувальної операції включно із забезпеченням роботи рятувальної парашутно-десантної групи морської авіаційної бригади ВМС, протичовнові дії, розвідка надводної обстановки, тренування корабельних протиповітряних розрахунків, а також майже щоденне забезпечення вишколу повітряного десанту — таким був досить щільний графік роботи українських військових льотчиків.

Військові льотчики продемонстрували свої бойові можливості над летовищем у Кульбакіному, що на Миколаївщині, де зосереджений авіаційний компонент.

Вправи у повітрі виконували літаки Л-39, військово-транспортний літак Ан-26, гелікоптери Ка-27 та Мі-8. Зокрема відбулися імітація бомбового удару по засобах ППО противника, десантування особового складу, проведення пошуково-рятувальної операції та доставка вантажу.

Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак:

«Навчання відбуваються в умовах триваючої агресії Російської Федерації проти України, яка спрямована на руйнування існуючої системи європейської та світової безпеки. Ми є свідками безпрецедентного зростання рівня безпекових загроз в Європейському регіоні. Саме тому «Сі Бриз-2016» — це наш спільний внесок у забезпечення стабільності і безпеки в Чорноморському регіоні. Лише спільними, об'єднаними зусиллями та практичними діями, спрямованими на зміцнення нашої обороноздатності, ми зможемо забезпечити відновлення стабільності та безпеки в Європейському регіоні».

Надзвичайний та Повноважний Посол США в Україні пан Джеффрі Пайєтт:

«Головним принципом американської політики була і залишається підтримка українського народу і наголос на необхідності дотримання суверенітету та територіальної цілісності України. Головна мета цих навчань — підвищити здатність Збройних Сил України захищати свою територію… Вперше в історії серії навчань «Сі Бриз» в український порт прибули два американські військові кораблі — есмінець «Росс» та десантний корабель «Вітні Айленд», і дуже важливо, що цього року американські військові братимуть участь у сухопутній частині навчань, яка полягатиме в амфібійній висадці на узбережжя 350 військовослужбовців».

У Практичній (військовій) гавані українські, американські, румунські та британські водолази виконали завдання з пошуку, огляду та підйому на поверхню затонулих об'єктів і надання медичної допомоги постраждалому під водою водолазу. Також відпрацьовувалась антитерористична тематика в умовах дій підводних диверсантів противника. За легендою навчань, ворожі диверсанти встановили морські міни біля бойових кораблів у пункті постійного базування. Водолазним групам належало в найкоротший термін знайти міни і якнайшвидше знешкодити їх. Усі підводні роботи проводилися із застосуванням сучасного американського спорядження.

У межах підготовки до відпрацювань завдань у морі на судні розмагнічування «Балта» ВМС ЗС України тренувалися оглядові та штурмові групи. Зокрема українські військові моряки спільно з військовослужбовцями ДПС України продемонстрували злагодженість дій під час захоплення судна-порушника, пошуку та виявлення схованок зі зброєю, наркотичними речовинами та іншими забороненими для перевезення предметами.

Також на борту фрегата «Гетьман Сагайдачний» учасники цьогорічних маневрів відпрацьовували дії під час гасіння пожежі в одному з приміщень корабля.

Американський морпіх на узбережжі Чорного моря на півдні Одеської області

На зовнішньому рейді Одеси екіпажі кораблів від України, США, Канади, Польщі, Румунії та Туреччини провели навчання з проведення за тралами. Далі кораблі були задіяні в тактичному маневруванні, виконали завдання з пошуково-рятувального забезпечення та взяли участь в навчанні з протикатерної оборони з атакуванням малорозмірної цілі.

Тактичні групи кораблів здійснили передачу вантажів на ходу в морі, відпрацьовали взаємодію з морською авіацією. Також екіпажі багатонаціональної корабельно-тактичної групи провели навчання з пошуку підводного човна, протиповітряної оборони, перехоплення та огляду судна-порушника, а також здійснили артилерійські стрільби по морській та повітряній цілях.

Кульмінацією навчань стала операція з безпеки у кризовому регіоні із залученням багатонаціональних сил і засобів берегового, морського та повітряного компонентів. Американські морські піхотинці з десантного корабля США «Вітні Айленд» висадилися разом з підрозділом української морської піхоти з середнього десантного корабля «Юрій Олефіренко» на узбережжя Чорного моря на півдні Одеської області для забезпечення та встановлення конституційного ладу в умовній державі.

Олександр ЗАВТОНОВ, Віталій ПАНЧИШИН

Наші моряки підтвердили спроможність фрегата щодо пошуку та стеження за підводними човнами

ЯК УКРАЇНСЬКИЙ ФЛАГМАН НА ПІДВОДНІ ЧОВНИ ПОЛЮВАВ

Фрегат «Гетьман Сагайдачний» брав участь у багатонаціональних навчаннях протичовнових сил

Напередодні активної фази багатонаціональних навчань «Сі Бриз-2016» від берегів Румунії до пункту постійного базування повернувся фрегат Військово-Морських Сил Збройних Сил України «Гетьман Сагайдачний» з вертольотом Ка-27пч на борту. Фрегат брав участь у спільних тренуваннях типу PASSEX з кораблями-учасниками багатонаціональних навчань протичовнових сил Sea Shield-2016.

Навчання мали на меті відпрацювання взаємодії у складі багатонаціональних тактичних з'єднань кораблів відповідно до стандартів НАТО, а також підвищення рівня взаємосумісності між силами та засобами країн-партнерів Північноатлантичного альянсу. Крім того, у рамках навчань відпрацьовано повний спектр завдань, які виконують надводні кораблі у відкритому морі. Зокрема протиповітряну та протикатерну оборону, протичовнову боротьбу у взаємодії з морською авіацією. Військові моряки провели також навчання з контролю цивільного судноплавства у визначених зонах, здійснили пошук і виявлення судна-порушника, а також провели тактичне маневрування.

Від румунських ВМС у маневрах разом з українським фрегатом взяли участь фрегати «Марашешті» та «Реджина Марія», корвет «Макеларіу», ракетні катери «Зборул» та «Ластунул», тральщик «Аксенту», а також два літаки МіГ-21 «Лансер». Болгарські та канадські ВМС були представлені фрегатами «Бодрий» та «Шарлоттаун» відповідно. Від Республіки Польща у навчаннях брав участь фрегат «Генерал Костюшко». З турецького боку у навчаннях брали участь підводний човен «Анафорталар», тральник «Хасан Паша» та літак морської розвідувальної авіації «Оріон». Окрім того, до навчань було залучено кораблі 1-ї постійної військово-морської групи швидкого реагування НАТО (SNMG1) та 2-ї постійної мінно-тральної групи НАТО (SNMCMG2).

ФРЕГАТ «ГЕТЬМАН САГАЙДАЧНИЙ»

Довжина — 122,98 м, ширина — 14,2 м.
Швидкість повного ходу — 31,04 вузла, економічного ходу — 14,05 вузла.
Дальність плавання 900 миль при 30 вузлах, 3500 миль при 14 вузлах.
Автономність — 30 діб. Екіпаж — 193 особи.
Озброєння: 100-мм артустановка АК-100, 30-мм АУ АК-630М, 533-мм торпедні апарати ЧТА-53–1135, 213-мм реактивні бомбомети РБУ-6000, 22 морські міни або глибинні бомби, ПУ ЗРК «Оса-МА2» ЗИФ-122. Авіаційна група — 1 гелікоптер Ка-27пч.

— Участь «Гетьмана Сагайдачного» в цих тренуваннях була дуже корисною для екіпажу корабля й українських ВМС загалом, — зазначив заступник командувача ВМС ЗС України з бойової підготовки капітан 1 рангу Олексій Неїжпапа. — По-перше, ми підтвердили спроможність фрегата щодо пошуку та стеження за підводними човнами. По-друге, корабельному складу потрібно постійно відпрацьовувати протичовнову підготовку екіпажів. З огляду ж на відсутність на даний момент у складі ВМС ЗС України підводних човнів, значення цього тренування важко переоцінити.

Спільне маневрування з кораблями НАТО

Окрім того, за словами капітана 1 рангу Олексія Неїжпапи, під час маневрувань основну увагу екіпаж фрегата «Гетьмана Сагайдачного» приділяв підготовці корабля до проведення самооцінки 2-го рівня в рамках Концепції оперативних можливостей НАТО.

Керівництво навчань високо оцінило дії екіпажів фрегата «Гетьмана Сагайдачного» і вертольота палубної авіації Ка-27пч українських Військово-Морських Сил.

Євгеній СИЛКІН

КЕРІВНИЦТВО ФЛОТУ ВИЗНАЧИЛО ПРІОРИТЕТИ НА СЕРЕДНЬОСТРОКОВУ ПЕРСПЕКТИВУ

Перше півріччя 2016 року стало черговим етапом відновлення боєздатності, нарощування бойових спроможностей військових частин та розвитку Військово-Морських Сил ЗС України

Під час розширеного засідання Військової ради флоту було обговорено перебіг відновлення боєздатності військових частин флоту, виконання плану підготовки частини, військової дисципліни та морально-психологічного забезпечення у військових колективах, стан озброєння, судноремонту, тилу та інші важливі питання.

— У першому півріччі Військово-Морські Сили виконували бойові завдання, здійснювали підготовку сил, формували нові підрозділи, відпрацьовували заходи щодо доукомплектації військових частин особовим складом, проводили випробування нових зразків озброєння та військової техніки, брали участь у численних заходах міжнародного військового співробітництва. Це далеко не повний перелік у широкому спектрі діяльності флоту, — повідомив командувач ВМС ЗС України віце-адмірал Ігор Воронченко.

Також очільник національних ВМС наголосив на важливості всебічного і ретельного аналізу виконання поставлених завдань, без чого неможливо успішно рухатися вперед.

— Сьогодні аж ніяк не можна заспокоюватися, бо перед флотом стоїть низка дуже відповідальних завдань у різних напрямах діяльності. Органи військового управління, командний склад паралельно з усією цією роботою повинні активізувати зусилля задля розв'язання соціально-побутових проблем військовослужбовців і членів їхніх сімей, — зазначив віце-адмірал Ігор Воронченко.

За його словами, пріоритетними завданнями у діяльності Військово-Морських Сил буде набуття необхідних спроможностей кораблів, катерів та суден забезпечення, морської піхоти, артилерійських підрозділів і морської авіації, забезпечення поступового збільшення кількості модернізованих і нових зразків озброєння та військової техніки, створення єдиної державної системи висвітлення морської обстановки та удосконалення системи управління силами (військами), облаштування відповідних умов базування сил флоту, оптимізація системи підготовки кадрів та наукового потенціалу ВМС. Також віце-адмірал Ігор Воронченко представив керівному складу флоту новопризначених першого заступника командувача ВМС ЗС України контр-адмірала Андрія Тарасова та начальника штабу — першого заступника командувача ВМС ЗС України капітана 1 рангу Романа Гладкого.

Віталій ПАНЧИШИН

Міністр оборони поставив завдання перевірити якість солдатського меню

«БОМБА» НА СОЛДАТСЬКІЙ КУХНІ,

або Як вивели зі строю майже дві сотні бійців

Минулого місяця близько двохсот військовослужбовців, які проходять службу в 169-му навчальному центрі «Десна», потрапили до госпіталю з інфекційними хворобами та харчовими отруєннями. Про це під час чергового брифінгу в Міністерстві оборони України повідомив начальник Центру розвитку та супроводження матеріального забезпечення Збройних Сил України підполковник Дмитро Марченко.

За словами посадовця, у зв'язку з фактом масового захворювання військовослужбовців Міністр оборони України прийняв рішення щодо проведення фахівцями центру перевірки якості продуктів, які постачаються до військової частини. До перевірки було залучено експертів Українського державного науково-дослідного інституту «Ресурс» та однієї з акредитованих незалежних лабораторій.

— Під час перевірки встановлено низку недоліків, допущених аутсорсинговою компанією, яка надає послуги з харчування у навчальному центрі. Продукти зберігалися з порушенням температурного режиму при температурі +39 С. У морозильній камері, де було заморожене м'ясо, температура сягала +15 С, — повідомив підполковник Дмитро Марченко.

Як зазначив посадовець, лабораторні дослідження встановили фальсифікацію сиру та вершкового масла, які на 100% складалися з жирів нетваринного походження. Навіть більше: в продукті під назвою «сир твердий» та в яловичині першого ґатунку виявили бактерії групи кишкової палички, а в «маслі» — плісняві гриби та дріжджі роду Кандида.

КАЛОРІЙНІСТЬ СУХОГО ПАЙКА ВИЯВИЛАСЯ УДВІЧІ МЕНШОЮ ЗА ЗАЯВЛЕНУ

Неякісними виявилися і консерви. За результатами лабораторних досліджень зразки м'ясних консервів не відповідають вимогам ДСТУ, а перлова та гречана каша мають ненормовану масову частку жиру та кухонної солі.

— Також перевірено набори сухих продуктів, тобто «сухпайки». З'ясувалося, що в паштеті печінковому із свинячим жиром вміст бактерій дріжджів та плісняних грибів перевищує норму в 2,5 раза. На додачу в цьому ж виробі аналізи показали наявність патогенного стафілокока, — розповів начальник Центру розвитку та супроводження матеріального забезпечення Збройних Сил України.

Сумними виявилися й інші результати лабораторних досліджень. Наприклад, у меді натуральному квітковому допустима норма гідроксиметил-фурфуролу (речовини, що має токсичні та канцерогенні властивості) була перевищена у 6 разів. Загалом калорійність сухого пайка виявилася удвічі меншою за заявлену. Так, у 100 грамах продукту мало би бути 18,9 г білків, а насправді — 8,7, жирів — 18,3 г замість 32,9, вуглеводів — 25,8 г замість 31,7…

За словами підполковника Дмитра Марченка, згідно з діючими договорами з постачальниками перевірку продуктів, які постачаються у війська, проводить Центр ветеринарного забезпечення Міністерства оборони. Там видаються і відповідні сертифікати. Саме тому Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак дав вказівку Військовій службі правопорядку провести розслідування щодо встановлених фактів та причин укладання таких договорів. За результатами розслідування буде вирішуватися питання щодо притягнення до відповідальності причетних посадових осіб та передачі напрацьованих матеріалів до військової прокуратури.

— Відповідальність за виведення зі строю двох сотень бійців у час, коли в країні йде війна, на мою думку, цілком підлягає під дію 111 статті Кримінального кодексу «державна зрада», — вважає начальник Центру розвитку та супроводження матеріального забезпечення ЗСУ.

За його словами, вирішувати, до якої відповідальності притягати винних, — справа правоохоронних органів. А з боку військового відомства за будь-яких обставин з виконавцями послуги харчування буде проведено претензійну роботу.

У зв'язку із виявленими в «Десні» порушеннями Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак поставив завдання перевірити якість продуктів у інших військових частинах.

На час проведення брифінгу у військах вже працювали три виїзні мобільні групи центру.

— Наразі триває перевірка якості харчування особового складу у військових частинах, що дислокуються в населених пунктах Черкаське Дніпропетровської області, Башкирівка Харківської області та у Херсоні. І саме зараз беруться зразки продуктів харчування, які будуть передані до незалежної лабораторії для подальшої перевірки. Про підсумки цих перевірок доповідатиметься особисто Міністру оборони, — повідомив підполковник Дмитро Марченко.

— До 29 липня в усіх їдальнях військових частин Збройних Сил України мають бути розміщені плакати з телефоном «гарячої» лінії нашого центру. Це вимога Міністра оборони, — наголосив підполковник Дмитро Марченко.

Офіцер запевнив, що після надходження скарги на місце негайно виїжджатиме мобільна група фахівців центру й у разі підтвердження заявленого факту — оперативно реагуватиме на ситуацію.

Про факти неякісного харчування у військових частинах повідомляйте на «гарячу» лінію Центру розвитку та супроводження матеріального забезпечення Збройних Сил України за номером: (095) 911–05–69.

Іван СТУПАК

НА ХАРЧІ НАШИМ МИРОТВОРЦЯМ У ДР КОНГО ВИДІЛЯЮТЬ 6 ДОЛАРІВ 81 ЦЕНТ НА ДЕНЬ

Першими порівняти наше солдатське меню з раціоном закордонних колег змогли українські військовослужбовці, які залучаються до міжнародних миротворчих операцій. Сьогодні одним із таких підрозділів є 18-й окремий вертолітний загін Місії ООН зі стабілізації у ДР Конго.

— Система продовольчого забезпечення військових контингентів ООН досить гнучка, — розповідає начальник продовольчої та речової служби 18 овз майор Олег Леонов. — Раз на 3 місяці у тиловій секції Місії ми замовляємо продукти з розрахунку 4500 кілокалорій на день на одного військовослужбовця на суму, яка не має перевищувати 6 доларів 81 цента (США). Місія надає величезний перелік продуктів — близько 400. Тут є практично все: кальмари, спаржа, риба і м'ясо різних видів, соки, фрукти, горіхи. Навпроти кожного найменування стоїть кількість кілокалорій на 1 кілограм і його вартість. Перевага цієї системи в тому, що ми самі формуємо меню з урахуванням сезонних продуктів, які з'являються в переліку і, відповідно, є недорогими. Хочу зауважити, що нам надається великий вибір продуктів. До прикладу, в системі продзабезпечення ООН багато сирів — моцарелла, чеддер, фета, навіть рокфор. Усі продукти якісні, тож і відходів під час приготування менше. Якщо замовлено м'ясо — то якісне м'ясо без кісток, якщо ж реберця, то привезуть саме реберця…

Продовольча секція Місії лише приймає і перевіряє подані документи. На цьому фактично її функції закінчуються. Далі видачею продуктів займається приватна фірма, яка уклала з ООН угоду і купує їх в усьому світі. Для прикладу, яблука в ДР Конго завозять з Китаю, каву — з Італії, масло — з Голландії, курятину — з України, соки — з Німеччини та Кіпру, картопля ж місцева.

— Безперечно, є і свої особливості, — продовжує офіцер. — Деяких типових для українців продуктів у переліку немає. Насамперед це крупа гречана, пшоно, сметана, кефір. Та на противагу цьому є вершки та йогурти. До речі, хліб ми самі випікаємо. І це вже економія, тому є можливість замовити більше інших продуктів. Тобто система така, що можна імпровізувати.

Автомобілі фірми-постачальника щотижня привозять продукти у табір, де вони і зберігаються. На кухні обов'язково повинен бути необхідний запас — мінімум на тиждень. Це перевіряється інспекторами Місії. А ось приготуванням займаються вже українські кухарі. Саме тому дуже важливим є правильний підбір продуктів, з яких згодом готуються переважно страви національної кухні — борщ, рибна юшка, макарони «по-флотськи», котлети, гуляш, голубці тощо.

— Кухонне обладнання — плити, жарові шафи, лінія роздачі, посуд — у нас здебільшого з України, у так званому «мокрому лізингу», — зазначає Олег Леонов. — Тобто ООН сплачує нашій державі компенсацію за його експлуатацію в інтересах Місії.

Окремий раціон у 18-му окремому вертолітному загоні на свята. Тут кухарі намагаються відтворити автентичне українське меню з холодцем, копченим м'ясом, ковбасами, пампушками з часником, міксуючи це з африканськими фруктами і навіть італійською піцою. Наразі кількість і перелік замовлених продуктів це дозволяє. Тож перебуваючи майже за 6 тисяч кілометрів від Батьківщини, військові все одно дотичні до культурних і гастрономічних особливостей своєї країни.

У нашому таборі зберігається сухий пайок та вода. Місія видає їх з розрахунку на 7 діб на випадок екстрених ситуацій.

Анатолій СТЕЛЬМАХ

«У САНАТОРІЙ НЕ ЇДЕТЕ? ОТРИМАЙТЕ КОМПЕНСАЦІЮ»

Державна служба України у справах ветеранів війни та учасників АТО спільно з Міністерством соціальної політики України розробляє систему монетизації — виплати грошової компенсації за невикористані пільги учасникам бойових дій

За даними Державної служби України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції, нині учасниками АТО визнані майже 239 тисяч осіб. У законодавстві України захисникам незалежності України прописані достатньо широкі соціальні права та гарантії, але чимало учасників АТО нарікають на те, що не можуть скористатися значною частиною з них. Але чому? На ці та інші запитання журналістам «НА» відповідав голова Державної служби України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції Артур Дерев'янко.

— Я вважаю Закон «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» після внесення багатьох доповнень практично довершеним. Інша річ, що через недостатнє фінансування він працює не повною мірою. Тут треба зважати, яка ситуація у країні. Нині в Україні 239 тисяч учасників АТО. Загалом ветеранів війни більше мільйона осіб. Забезпечення пільг, гарантованих державою, потребує суттєвих видатків з державного бюджету щороку. Так, 2016 року на реалізацію соціальних програм для учасників АТО службі передбачено майже 320 мільйонів гривень.

— На які потреби учасників АТО цього року буде спрямовано найбільше коштів з названих вами 320 мільйонів?

— У 2016-му на заходи з психологічної реабілітації, соціальної та професійної адаптації, а також на забезпечення постраждалих учасників антитерористичної операції санаторно-курортним лікуванням передбачено близько 106 мільйонів гривень. Особлива увага приділяється психологічній реабілітації — на неї виділено 49,9 млн грн.

Службою вжито заходів щодо спрощення процедури отримання путівок у санаторії. Учасник АТО має отримати в лікаря місцевої поліклініки спеціальну форму, з якою звертається до органу соцзахисту. Далі обирає санаторний заклад за захворюванням, травмою, пораненням.

2016 РОКУ НА РЕАЛІЗАЦІЮ СОЦІАЛЬНИХ І МЕДИЧНИХ ПРОГРАМ ДЛЯ УЧАСНИКІВ АТО ВИДІЛЕНО 320 МІЛЬЙОНІВ ГРИВЕНЬ

Щоправда, цьогоріч не всі бажаючі учасники АТО зможуть відвідати санаторії. Потреба в санаторно-курортному лікуванні станом на 1 липня становила 8 207 осіб. Але коштів у нас вистачило на закупівлю лише 4424 путівок на загальну суму 22,3 мільйона гривень. У першому півріччі 2016 року путівки вже отримали 1104 учасники АТО.

Центрами соціально-психологічної реабілітації, які належать до сфери управління служби, за перше півріччя надано послуг із соціально-психологічної допомоги 4469 учасникам АТО та 5720 членам їхніх родин.

У контексті цього питання варто сказати про те, що цього року ми запровадили жорсткі вимоги до учасників конкурсних торгів на закупівлю реабілітаційних та оздоровчих послуг. Наприклад, якщо психолог закладу не має 5-річного практичного стажу роботи за фахом, у його закладу не має шансів виграти конкурсні торги. Крім того, ми значно посилили вимоги до матеріальної та лікувальної бази спеціалізованих закладів.

Голова Державної служби України у справах ветеранів війни та учасників АТО Артур Дерев'янко

— Чи достатньо коштів виділено на протезування захисників?

— На протезування та ортезування виробами підвищеної функціональності за новітніми технологіями та технологіями виготовлення, які відсутні в Україні, передбачено 150 мільйонів гривень. Загалом за 2 роки війни забезпечено протезуванням 256 учасників АТО. З них службою проведено протезування за кордоном 14 учасників АТО.

Сучасний протез може коштувати майже 2 мільйона гривень. Ми враховуємо потреби кожного, хто втратив кінцівки, і в особливих випадках фінансування доходить до 4 мільйонів. Надсучасні протези містять датчики на тілі, управління ними здійснюється думкою. Людина навіть без усіх кінцівок зможе жити повноцінним життям — гортати книгу, самостійно рухатись, їсти і вдягатись.

— А яку увагу приділяєте питанням професійної адаптації учасників АТО?

— Усі виділені державою кошти на програму, а це приблизно 27 мільйонів гривень, розподілили між областями залежно від кількості учасників АТО, які там зареєстровані. Це було зроблено для того, щоб дати можливість органам соціального захисту на місцях самостійно створювати навчальні групи та проводити навчання. Адже в різних регіонах України існує різний попит на ті чи інші професії. Тому на місцях краще знають, кого їм готувати. За 3 місяці на перепідготовку учасників АТО встигли витратити 12 млн гривень. Це була лише перша спроба реалізації цієї програми.

Цьогоріч ми також розподілили кошти по регіонах. Наразі вони мають достатній термін, щоб виконати програму в повному обсязі. Тепер все йде набагато жвавіше. Адже органам соціального захисту на місцях активно допомагають в організації роботи представники нашої служби, які залучають центри допомоги учасникам АТО та інші громадські об'єднання. До того ж значно розширився перелік професій, за якими проводять навчання ветеранів АТО. За перше півріччя поточного року пройшли навчання 2337 учасників АТО.

— А які перспективи у ветеранів АТО стати новоселами?

— Це одна з найгостріших проблем. Через брак коштів вирішення питання забезпечення житлом усіх ветеранів війни ускладнюється. На даний час потреба в забезпеченні їх житлом становить приблизно 25 тисяч квартир. Для їхнього придбання потрібно близько 12 мільярдів гривень. А ще є учасники АТО, які продовжують військову службу у Збройних Силах та інших силових структурах України та перебувають на квартирних чергах у своїх відомствах. Щоб забезпечити їх усіх житлом, необхідна астрономічна сума.

— А сім'ї загиблих та інвалідів теж мають чекати кращих часів?

— Зараз пріоритет у забезпеченні житлом надається сім'ям загиблих учасників АТО та інвалідам. Зокрема на виконання бюджетної програми «Забезпечення житлом осіб, які брали безпосередню участь в антитерористичній операції та у забезпеченні її проведення і втратили функціональні можливості нижніх кінцівок», виконавцем якої є служба, ми закупили житло для інвалідів, які належать до цієї категорії. Торік для них було придбано 48 квартир, а це всі, хто перебував на квартобліку. Цього року вже профінансовано придбання 29 квартир. У пільговій квартирній черзі перебувають лише 35 осіб зазначеної категорії. Сподіваюсь, що до кінця поточного року забезпечимо квартирами всіх із цієї черги.

ЗАГАЛОМ ЗА 2 РОКИ ВІЙНИ ЗАБЕЗПЕЧЕНО ПРОТЕЗУВАННЯМ 256 УЧАСНИКІВ АТО. З НИХ 14 — ЗА КОРДОНОМ

— Служба веде активну роботу з так званої монетизації пільг для учасників бойових дій...

— Монетизація — це одночасно питання виплати грошей та спрощення процедур отримання різноманітних пільг. Наприклад, я маю право у сільській місцевості на безкоштовне отримання трьох тонн вугілля, але воно мені непотрібно. То чому б державі не компенсувати мені ці кошти і не позбавити біганини інстанціями та додаткових витрат за винаймання авто? Або такий приклад: у середньому путівка до профілакторію в Карпатах коштує 5 тисяч гривень. Однак я спланував собі оздоровлення у вигляді поїздки з родиною на море. Держава ж у разі невикористання мною путівки компенсує мені лише 400 гривень. Справедливо? Ні. Справедливо було б повернути мені повну вартість путівки.

Спільно з Міністерством соціальної політики служба бере участь у розробці ефективної системи монетизації — щоб у нас був, наприклад, пакет з 9-ти працюючих пільг для кожного комбатанта індивідуально, а не 22-х задекларованих, як зараз. За решту пільг має виплачуватися компенсація в повному обсязі. Вершиною цієї програми стане уніфікована електронна персональна картка учасника бойових дій — за прикладом картки киянина. За її допомогою можна буде їздити громадським транспортом, розраховуватись у санаторних закладах тощо.

Віктор ШЕВЧЕНКО,
Андрій ЛИСЕНКО

Поки наші бійці боронять мир на Сході країни, вдома на них чекають їхні близькі

МАЛОЗАБЕЗПЕЧЕНІ РОДИНИ УЧАСНИКІВ АТО ЗМОЖУТЬ ОТРИМУВАТИ ГРОШОВУ ДОПОМОГУ

14 липня 2016 року Верховна Рада України ухвалила зміни до Закону «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям». Відповідно до цієї законодавчої новації, відтепер сім'ям військовослужбовців на час їхньої участі в АТО до середньосукупного доходу родини не включатимуть грошове забезпечення та інші виплати

Ті сім'ї військовослужбовців, які проживають на території України і мають середньомісячний сукупний дохід, нижчий від прожиткового мінімуму для родини, зможуть отримувати грошову допомогу.

Спробуємо обчислити розмір цієї виплати на прикладі сім'ї військовослужбовця, який нині бере участь в АТО. Припустимо, що його сім'я складається з чотирьох осіб: військовослужбовець (грошове забезпечення — 8200 грн), його дружина (заробітна плата — 2000 грн) та двоє неповнолітніх дітей 4-х та 10-ти років.

Для того, щоб з'ясувати чи має родина право на виплату, визначимо для неї граничний прожитковий мінімум. Нагадаю, що за законом рівень забезпечення прожиткового мінімуму для призначення допомоги родині має обраховуватись у відсотковому співвідношенні: для працездатних осіб — 21%, для дітей — 85%, для осіб, які втратили працездатність та інвалідів 100 відсотків відповідного прожиткового мінімуму. Крім того, згідно зі статтею 5 Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» для кожної дитини (крім дитини-інваліда), яка входить до складу малозабезпеченої сім'ї, рівень забезпечення прожиткового мінімуму збільшується на 10%. Тож при розрахунку допомоги для родини держава гарантує:

— на одного дорослого — 304,50 грн (21% від прожиткового мінімуму 1450,00 грн);

— на дитину до 6 років — 1148,18 грн (85% від прожиткового мінімуму 1228,00 грн плюс 10%);

— на дитину від 6 до 18 років — 1431,49 грн (85% від прожиткового мінімуму 1531,00 грн плюс 10%).

Граничний рівень забезпечення прожиткового мінімуму для призначення допомоги цій родині становить: 3188,67 грн (304,50 грн х 2 працездатні особи + 1148,18 грн на дитину до 6 років + 1431,49 грн на дитину від 6 до 18 років).

Зауважу, що сума допомоги не може бути більшою за 75% від цього показника, в даному випадку — не більше 2391,50 грн (3188,67 грн х 75%).

Тепер підрахуємо фактичні доходи. До сукупного доходу сім'ї включають середню заробітну плату з усіма надбавками і доплатами, премії, стипендії, допомогу з безробіття тощо, обчислену за останні 6 місяців.

Так, середній дохід батька (учасника АТО) становить 8200 грн, а матері — 2000 грн. Нині родина має середньомісячний дохід у сумі 10200 грн, що перевищує граничний розмір сукупного доходу родини (3188,67 грн) і не дає права на виплату допомоги. Але після внесення змін до чинного законодавства до сукупного доходу сім'ї не зараховуватиметься грошове забезпечення військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу, які беруть безпосередню участь в антитерористичній операції на час її проведення. Тож загальна сума доходу в нашому прикладі складатиметься лише із заробітної платні дружини (2000 грн), яка, зрозуміло, є меншою за загальний прожитковий мінімум родини (3188,67 грн).

Як бачимо, родина, поки батько знаходитиметься в зоні АТО, матиме право на виплату грошової допомоги.

Розмір допомоги — це різниця між рівнем забезпечення прожиткового мінімуму для сім'ї та її середньомісячним сукупним доходом: 3188,67 грн — 2000,00 грн = 1188,67 грн. До того ж після прийняття рішення про виплату коштів держава гарантує доплату на кожну дитину до 13 років у розмірі 250,00 грн.

Враховуючи те, що сума допомоги із доплатою на дітей (1688,67 грн) не перевищує її максимально допустимого розміру (в нашому випадку 2391,50 грн), виплаті підлягає грошова допомога в повному обсязі у сумі 1688,67 грн.

Допомога малозабезпеченим сім'ям призначається на півроку, і через шість місяців родина знову має підтвердити своє право на виплати. Документи для отримання допомоги подають до Управління соціального захисту за місцем проживання, де вивчать матеріальний стан і складуть усі доходи сім'ї. Щоб до сукупного доходу не вносили грошове забезпечення чоловіка-військовослужбовця, він має надати довідку встановленої форми про безпосередню участь в антитерористичній операції.

Право сім'ї на цю допомогу залежить і від її майнового стану, зайнятості працездатних членів сім'ї та інших факторів. У наданні державної соціальної допомоги вам можуть і відмовити, якщо з'ясується, що родина має додаткові джерела для існування, не зазначені у декларації про доходи та майно, або особи, які входять до складу малозабезпеченої сім'ї, протягом 12 місяців перед зверненням за наданням соціальної допомоги здійснили покупку земельної ділянки, квартири або будинку, автомобіля чи іншого транспортного засобу, будівельних матеріалів, інших товарів довгострокового вжитку тощо на суму, яка на час звернення перевищує 10-кратний розмір прожиткового мінімуму для сім'ї.

Рішення про призначення державної соціальної допомоги приймається органами соціального захисту населення на підставі обов'язкової перевірки матеріально-побутових умов родини, яка звернулася за призначенням такої допомоги. Відмовлять у виплаті й у випадку, якщо у власності чи володінні сім'ї є інша квартира або будинок за умови, що загальна площа житла перевищує 21 квадратний метр на одного члена родини, чи більше ніж один автомобіль, транспортний засіб тощо.

Зміни до Закону «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» набудуть чинності після підписання Президентом України та офіційного оприлюднення.

Тетяна МОРОЗ

ЗАПИТУВАЛИ — ВІДПОВІДАЄМО

Петро С., демобілізований, м. Чернігів:

— Чи мають учасники АТО перевагу при прийнятті на державну службу?

— Відповідно до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 17 червня 1994 р. № 423 «Про деякі питання застосування статей 4, 15, 27 Закону України «Про державну службу» військовослужбовців, звільнених у запас (демобілізованих), які були призвані на військову службу під час мобілізації, на особливий період, та тих військовослужбовців, учасників антитерористичної операції, які під час участі в операції зазнали поранень та були звільнені з військової служби в запас або відставку за станом здоров'я, дозволяється приймати на державну службу без конкурсного відбору або стажування.

Тетяна Л., дружина учасника АТО, м. Житомир:

— Чи можу я отримати безкоштовну путівку для супроводу свого чоловіка до санаторно-курортного закладу для продовження його лікування, якщо він потребує сторонньої допомоги?

— Так. У разі направлення до санаторно-курортного закладу вашого чоловіка для продовження лікування після стаціонарного лікування в госпіталі, якщо за станом здоров'я він потребує сторонньої допомоги відповідно до висновку військово-лікарської комісії, ви можете отримати безкоштовну путівку, але без права на лікування.

Микола Б., демобілізований, м. Харків:

— Якщо демобілізованому працівникові після лікування встановлено інвалідність, чи буде це перешкодою для продовження ним трудової діяльності?

— Ні. Він може продовжувати працювати за умови, якщо робота не є протипоказаною за станом здоров'я відповідно до висновку МСЕК про умови та характер праці. Особі, яку визнано інвалідом, медико-соціальна експертна комісія (МСЕК) видає: довідку до акта огляду медико-соціальною експертною комісією із зазначенням групи інвалідності за формою № 157–1/о, затвердженою наказом Міністерства охорони здоров'я України від 30 липня 2012 року № 577, в якій зазначається висновок про умови та характер праці; індивідуальну програму реабілітації за формою, затвердженою наказом Міністерства охорони здоров'я України від 8 жовтня 2007 року № 623.

Якщо ж робота буде протипоказаною інвалідові за станом здоров'я, роботодавець повинен за згодою цього інваліда перевести його на іншу, легшу роботу, умови та характер якої відповідали б висновкам МСЕК.

У разі відсутності такої роботи або якщо інвалід відмовляється від переведення, роботодавець може звільнити його за пунктом 2 статті 40 КЗпП (трудовий договір може бути розірваний власником у разі виявленої невідповідності працівника обійманій посаді внаслідок стану здоров'я).

Підготувала Тетяна МОРОЗ

Хоча закон один, але в регіонах перевізники по різному ставляться до обслуговування учасників бойових дій

«ОПЛАЧУЙТЕ ПРОЇЗД АБО ВИХОДЬТЕ...»

Журналіст «НА» шукав відповідь на запитання, чому учасникам бойових дій автоперевізники часто відмовляють у безкоштовному проїзді

Центральний автовокзал Києва. Прошу у касирки квиток на автобус до Львова на сьогодні або на завтра. У відповідь: «Квитків немає». Я в однострої, і жінка радить: «Підійдіть до водія і попроситься, щоб узяв».

Зізнаюсь: навіть при тому, що візит до каси автовокзалу був частиною мого журналістського дослідження, почуття мої після цієї фрази були вкрай неприємними. Бо з якого дива я маю випрошувати належне мені за законом?

А приводом для дослідження стали саме неодноразові скарги наших читачів на перевізників і персонал автостанцій, що відмовляють їм у пільгових послугах з перевезення в міжміському і міському транспорті. Нам розповідали навіть про випадки, коли водії маршрутних таксі просто зупинялись на узбіччі, поки учасник бойових дій не сплатить за проїзд або не покине транспорт. При цьому деякі обурені затримкою транспорту пасажири вставали на бік… водія.

При більшості відмов такі водії посилаються на наявність тільки двох «законних» місць для пільговиків, які вже зайняті.

У Києві на автобусній зупинці біля станції метро Героїв Дніпра я помітив, як поруч з передніми дверима всіх (!) маршруток на Вишгород шикується черга з пільговиків. Вони чекають, поки сидячі місця займуть «платні» пасажири. А потім з панської милості людини за кермом запускають пільговиків…

…Перон Центрального автовокзалу. На одній з платформ автобус сполучення «Київ — Миколаїв». Водій Юрій на мої запитання щодо обмеженої кількості пільгових місць знизує плечима: «Це все нісенітниці. Скільки в касах буде реалізовано пільгових квитків, стільки пільговиків я й повезу, тим більше — учасників АТО. Законодавство не обмежує їхню кількість ні на один рейс. До вашого відома, байка про лише два пільгові місця походить від того, що в салоні усякого міського автобусу ще з радянських часів передбачені два передних місця для інвалідів, вагітних жінок та людей похилого віку».

Коли в бесіді з Юрієм виникла пауза, чоловік, який стояв поруч і уважно до нас прислуховувався, мовчки простягнув мені свій пільговий квиток, придбаний за посвідченням УБД Олександра Калінчука. Знайомимось. Демобілізованому Олександру 51-й рік, він учасник бойових дій ще з 1985 року. Після мобілізації рік провоював у складі 95-ї, а потім ще рік за контрактом у 79-й десантній бригаді. Він старший прапорщик запасу, був командиром розвідувального взводу, має поранення і кілька контузій. Зараз повертається з медичної реабілітації до одного із профілакторіїв під Києвом.

— Нас із профілакторію приїхало шестеро. Діставалися сюди по двоє. Приміські автобуси не порівняти з цим «крейсером» на 43 місця. Їхні водії не бажали нас везти гуртом, хоча вільні місця були. Вимагали: «Або платіть, або виходьте із салону». Зрештою ми розділилися по двоє, заплатили за проїзд по півціни і порізно доїхали до столиці.

Заступник начальника Центрального автовокзалу Києва Олексій Давидов у своєму кабінеті розвертає до мене монітор комп'ютера:

БАЙКА ПРО ЛИШЕ ДВА ПІЛЬГОВІ МІСЦЯ ПОХОДИТЬ ВІД ТОГО, ЩО В САЛОНІ МІСЬКОГО АВТОБУСУ ЩЕ З РАДЯНСЬКИХ ЧАСІВ ПЕРЕДБАЧЕНІ ДВА ПЕРЕДНІХ МІСЦЯ ДЛЯ ІНВАЛІДІВ, ВАГІТНИХ ЖІНОК ТА ЛЮДЕЙ ПОХИЛОГО ВІКУ

— Зрозумійте, ми не маємо права не продати квитки учасникам бойових дій. Причому їхня кількість на один рейс дійсно не обмежена. Прошу, виберіть будь-який з рейсів, на монітор виведені наші продажі «онлайн». На Бердянськ? На найближчий рейс продано 8 пільгових квитків. Проблема не в нас, а у перевізниках, яким держава поки що не компенсує кошти за перевезення пасажирів пільгової категорії. Деякі з них ідуть на прямі порушення закону. Я сам не раз «розбирався» з водіями, які не пускали до салону наших вояків, викликав поліцію, яка складала на водіїв і директора автопідприємства адміністративні протоколи на місці.

До бесіди приєднується виконувач обов'язків начальника автовокзалу Володимир Піщулін. З його слів, ситуація у сфері пасажирських перевезень складна. Через недофінансування багатьом автопідприємствам в умовах кризи не вистачає коштів на придбання запчастин, гуми для безперебійної і безпечної роботи автобусів на лініях. Вони змушені зменшувати кількість рейсів на приміських і міжміських маршрутах.

У чому тут все ж таки камінь спотикання, я в подальшому з'ясовував у фахівців Міністерства інфраструктури, відповідних департаментах Київради і Київської міської держадміністрації. Якщо коротко, то ситуація виглядає так.

Чинне законодавство гарантує права пільгових категорій пасажирів без усяких обмежень зі сторони перевізників. Водночас існують невідповідності між задекларованими державою «правилами гри» у транспортній сфері та реальним впровадженням їх у життя.

Цього року ще не підписаний документ, який передбачає виділення майже двох мільярдів гривень на компенсацію витрат транспортникам за перевезення пільговиків. Аргумент доволі переконливий: міністерства і відомства не створили прозорого механізму виплати цих компенсацій. Для прикладу: тільки Київ потребує на ці цілі більше півмільярда гривень. Однак чітка система контролю за пільговими перевезеннями існує тільки в міському метрополітені, вона електронна.

Не буде точних розрахунків — не буде і цільових субвенцій з держбюджету місцевим владним органам для проведення виплат перевізникам.

Виходить, замкнуте коло?

Але спробуємо оцінити ситуацію з позиції простого здорового глузду. Від того, що в заповнений автобус приміського сполучення на 18–24 місця водій посадить, скажімо, ще двох учасників бойових дій, витрати пального або зношення гуми значно не зростуть. Усі автоперевізники приміського і міського сполучення мають документальне підтвердження кількості пільгових перевезень протягом звітного періоду завдяки продажу квитків через каси автостанцій. Тож рано чи пізно вони отримають відшкодування від держави за перевезення пільговиків. Причому в різних регіонах перевізники по-різному ставляться до обслуговування пільговиків. У одних учасників АТО з повагою зустрічають у транспорті, в інших пред'явлене посвідчення УБД викликає у водіїв неабияке роздратування…

На додаток, далеко не всі наші автоперевізники — люди доброчесні. За словами директора Державної служби у справах ветеранів війни і учасників АТО Артура Дерев'янка, приписки у звітності для деяких автопідприємств є справою звичайною. Наприклад, минулого року рейдова група служби виявила, що фірма з Київської області за місяць перевезла близько 200 пільговиків, а у звіті показала більше тисячі.

На підставі описаного вище виникає кілька запитань. Чому учасники бойових дій мають страждати від невміння державних чиновників ефективно працювати? І чому, наприклад, найбільшою карою для водія і директора автопідприємства, які ігнорують законне право учасників бойових дій, залишається адміністративний штраф у 170 гривень? Не кажучи вже про моральність ставлення водіїв та їхніх керівників до тих, хто воював за те, щоб мільйони українців могли спокійно працювати та будувати плани на майбутнє…

Віктор ШЕВЧЕНКО

ЯКЩО ТОБІ ВІДМОВИЛИ В ПРОЇЗДІ ЗА ПОСВІДЧЕННЯМ УЧАСНИКА БОЙОВИХ ДІЙ

Поради надає офіцер Управління правового забезпечення Генерального штабу ЗС України Богдан Шамрай.

1. Якщо вам відомо про порушення закону персоналом якоїсь автостанції при продажу квитків учасникам АТО, перед зверненням до каси знайдіть хоча б одного свідка. Потім у його присутності поцікавтеся в касира наявністю вільних місць на потрібний вам рейс. І тільки після цього, якщо такі місця є, діставайте посвідчення УБД і просіть надати вам безкоштовний квиток. У разі, якщо в касі вам у цьому з будь-яких причин відмовлять, викликайте адміністрацію автостанції і черговий наряд поліції. Поліція на вашу вимогу повинна скласти адміністративний протокол про порушення закону посадовими особами автостанції, який маєте підписати ви і ваш свідок.

2. Якщо ви придбали в касі безкоштовний квиток, а водій не пускає вас до салону, робіть те саме, що й у попередньому прикладі. Але поліція в такому разі повинна скласти вже два протоколи: на водія автобуса і на підприємство, від якого він працює. Попросіть хоча б двох пасажирів бути свідками і підписати протоколи.

3. Якщо водій міського громадського автотранспорту відмовляється слідувати маршрутом, поки ви не сплатите за проїзд, попри наявність у вас посвідчення УБД, викликайте наряд поліції за телефоном 102. Порядок ваших подальших дій аналогічний попереднім, або зверніться до управління соціального захисту чи в держадміністрацію того району, де з вами так вчинили, зі скаргою.

Обраний Україною курс на інтеграцію до європейської системи безпеки змушує орієнтуватися на кращий досвід у перепідготовці військовослужбовців країн-членів НАТО

ЧИМ ЗАЙНЯТИСЯ ПІСЛЯ СЛУЖБИ?

Наприклад, у Великобританії відповідь на це запитання військовослужбовці знають задовго до звільнення з армії

Проблеми соціальної адаптації військовослужбовців до цивільного життя не втрачають своєї актуальності. А обраний Україною курс на інтеграцію до європейської системи безпеки змушує орієнтуватися на кращий досвід в організації соціальної системи армій країн-членів НАТО.

До речі, міжнародні проекти, спрямовані на сприяння соціальній адаптації військовослужбовців, є одним із основних напрямів співпраці між Україною та Північноатлантичним альянсом у сфері оборони і безпеки. Так, у червні 2015 року Трастовий фонд Україна-НАТО запровадив в Україні розраховану на три роки програму переходу з військової кар'єри на професійну цивільну для колишніх військовослужбовців.

Нещодавно міжвідомча робоча група з представників Міноборони та Генерального штабу Збройних Сил України повернулася з Великобританії, де вивчала досвід соціальної адаптації військовослужбовців. Наші фахівці ознайомилися з організацією діяльності Тренінгового центру соціальної адаптації військовослужбовців у м. Олдершот. За словами начальника відділу соціальної політики Департаменту військової освіти, науки, соціальної та гуманітарної політики Міноборони Сергія Кучеренка, загалом система соціальної адаптації у Великобританії почала формуватися ще в позаминулому столітті, після Кримської війни, коли постала необхідність допомагати солдатам, які поверталися з фронту. Здебільшого це була благодійна діяльність. А вже після Першої світової війни в армії почали організовувати перепідготовку вояків на цивільні спеціальності. Нині в цій країні успішно працюють 10 тренінгових центрів соціальної адаптації, з них 9 регіональних центрів безпосередньо у Великобританії та один — у Німеччині.

Причому соціальний захист та адаптація військовослужбовців розглядаються урядом Великобританії як довгострокова політика з урегулювання безперервного процесу взаємодії між військовою та цивільною сферами суспільного життя. Значна частина коштів, що виділяються урядом на соціальні потреби збройних сил Великобританії, витрачається саме на розв'язання проблем військовослужбовців, які звільняються з армії. У британському війську система надання соціальних гарантій розглядається як один з привабливих чинників для вступу громадян на військову службу. Вона є багаторівневою. Тобто в залежності від терміну перебування на службі збільшуються можливості у професійній перепідготовці. Саме такий підхід сприяє підвищенню престижності професії військового та дозволяє їй конкурувати на ринку праці.

У БРИТАНСЬКІЙ АРМІЇ СИСТЕМА СОЦІАЛЬНИХ ГАРАНТІЙ, ЗОКРЕМА ПЕРЕНАВЧАННЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ НА ЦИВІЛЬНУ СПЕЦІАЛЬНІСТЬ, РОЗГЛЯДАЄТЬСЯ ЯК ОДИН З ПРИВАБЛИВИХ ЧИННИКІВ ДЛЯ ВСТУПУ ГРОМАДЯН НА ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ

У війську Великобританії допомогу в питаннях перепідготовки військовослужбовець отримує ще за два роки до звільнення зі служби та протягом двох років після звільнення. Загальні консультації з цих питань надають безпосередньо у військовій частині уповноважені посадові особи. До того ж у військових ЗМІ регулярно розміщуються матеріали, що висвітлюють питання перепідготовки військовослужбовців, зокрема й стосовно переліку відповідних курсів. Послугами тренінгових центрів соціальної адаптації може скористатися кожен британський військовослужбовець, який прослужив у ЗС не менш як 4 роки (за статистикою, в ЗС Великобританії вояки служать у середньому 6–7 років). Такому військовослужбовцю надається оплачувана відпустка, термін якої також залежить від вислуги років. Під час такої відпустки він має можливість відвідати спеціалізовані тренінги, семінари, отримати кваліфіковані консультації, які допоможуть йому визначитися з вибором цивільної спеціальності, й опанувати цивільну спеціальність на відповідних курсах.

У ВІЙСЬКУ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ ДОПОМОГУ В ПИТАННЯХ ПЕРЕПІДГОТОВКИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЕЦЬ ОТРИМУЄ ЩЕ ЗА ДВА РОКИ ДО ЗВІЛЬНЕННЯ З ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ ТА ПРОТЯГОМ ДВОХ РОКІВ ПІСЛЯ ЗВІЛЬНЕННЯ

Усі заходи проводяться за державний кошт. Також у певних випадках військовослужбовець може отримати грант для оплати курсів перепідготовки поза системою Міноборони. Зрозуміло, що й ця опція доступна лише тим, хто прослужив у війську тривалий час. До речі, військовослужбовці, які звільняються з лав ЗС за станом здоров'я, незалежно від терміну їхнього перебування на військовій службі мають право скористатися послугами тренінгових центрів соціальної адаптації.

Як же організовані курси перепідготовки у Тренінговому центрі м. Олдершот? Річ у тому, що є закони ринку праці та реальні вакансії, на які може працевлаштуватися звільнений військовослужбовець. А ринок праці у Великобританії на цей момент пропонує переважно робітничі спеціальності. Тому військовослужбовці й опановують цивільні спеціальності електрика, слюсаря, будівельника тощо. Про ефективність роботи центрів перепідготовки військовослужбовців у Великобританії яскраво свідчить те, що, за статистикою, із близька 15 тис. осіб, які щороку звільняються з лав ЗС Великобританії, 85% знаходять роботу в перші шість місяців після звільнення.

Лише на підставі короткого аналізу системи адаптації військовослужбовців у Великобританії можна дійти висновку: при вдосконаленні вітчизняної системи соціальної адаптації військовослужбовців ми маємо організувати роботу так, щоб молоді люди, які лише планують вступити на військову службу, були впевнені, що після її завершення держава гарантуватиме можливість набути цивільну спеціальність, потрібну на ринку праці.

Андрій ЛИСЕНКО

В УЧАСНИКІВ АТО Є ПЕРЕВАГИ НА РИНКУ ПРАЦІ

З метою надання додаткових гарантій у працевлаштуванні учасників АТО 7 липня 2016 року Верховною Радою України прийнято Закон України «Про внесення змін до статті 14 Закону України «Про зайнятість населення». Законодавчим актом включено до переліку категорій громадян, на яких поширюватимуться додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню (зокрема обов'язок підприємств, установ та організацій з чисельністю штатних працівників понад 20 осіб встановлювати квоту в розмірі 5 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників за попередній календарний рік для працевлаштування цих категорій громадян) виключно учасників бойових дій, зазначених у пунктах 19 та 20 частини першої статті 6 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».

Введені зміни стосуються лише осіб, які зареєстровані в державній службі зайнятості та перебувають на обліку як безробітні.

Інф. «НА»

До уваги читачів!

Детальну інформацію про умови прийому на курси професійної перепідготовки військовослужбовців ЗС України та членів їхніх сімей, зокрема в рамках проекту «Україна — Норвегія», який організовує та веде в Україні Міжнародний благодійний фонд «Міжнародний Фонд Соціальної Адаптації», ви знайдете на сайті фонду: http://ifsa.kiev.ua.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ «ОБОРОНКИ»:

ПЕРЕХІД НА СТАНДАРТИ НАТО, ЗАЛУЧЕННЯ МІЖНАРОДНИХ ІНВЕСТОРІВ, ПОГЛИБЛЕННЯ ПАРТНЕРСТВА ЗІ СВІТОВИМИ ЛІДЕРАМИ ОПК

За два роки підприємства «Укроборонпрому» передали силовим структурам понад 12 тисяч одиниць озброєння та військової техніки

Збройні Сили України отримали 10 бойових броньованих машин «Дозор-Б» після усунення багатьох недоліків, які були виявлені під час практичної експлуатації цього бронеавтомобіля

ДЛЯ СИЛОВИХ ВІДОМСТВ УКРАЇНИ ПЕРЕДАНО ВІДРЕМОНТОВАНОЇ ТЕХНІКИ — **4700** од.

РАО	бронетехніка, авто, двигуни	авіатехніка, двигуни, агрегати	техніка ВМС	зв'язок, ПРО, РЕБ
899	2564	356	6	902

НОВОЇ ТЕХНІКИ ВИРОБЛЕНОЇ ТА МОДЕРНІЗОВАНОЇ — **8012** од.

РАО	бронетехніка, авто, двигуни	авіатехніка, двигуни, агрегати	техніка ВМС	зв'язок, ПРО, РЕБ
1412	160	56	3956	2454

За два попередні роки підприємства ДК «Укроборонпром» для потреб силових відомств України відремонтували 4704 одиниці техніки. Зокрема відновлено 899 одиниць ракетно-артилерійського озброєння, 2564 одиниці бронетехніки, автомобілів та двигунів до них, 356 одиниць авіатехніки та агрегатів, 6 одиниць техніки ВМС, 902 одиниці засобів зв'язку, протиракетної оборони та радіоелектронної боротьби. А загальна кількість модернізованої та виготовленої нової техніки (для потреб Міноборони, Нацгвардії тощо) перевищила 8 тисяч одиниць. Серед них — 1412 одиниць ракетно-артилерійського озброєння, 160 одиниць бронетехніки, 3956 одиниць ракет та боєприпасів. Такі результати дворічної роботи «Укроборонпрому» навів генеральний директор Державного концерну Роман Романов.

Він також проінформував журналістів про те, що Збройні Сили України отримали 10 бойових броньованих машин «Дозор-Б» після усунення багатьох недоліків, які були виявлені під час практичної експлуатації цього бронеавтомобіля у військах, зокрема й у зоні проведення АТО.

— Комплектуючі до бронеавтомобіля «Дозор-Б» виготовляли у кооперації з 86 підприємствами-суміжниками вітчизняного ОПК. Природно, що у короткі терміни якісно засвоїти виробництво такої кількості виробів складно, тож довелося враховувати чимало конструкторських зауважень, — розповів Роман Романов. — Усували недоліки «Дозор-Б» на підприємстві його розробника. Тому і перемістили бронемашини з Львівського бронетанкового заводу до Харківського конструкторського бюро з машинобудування імені Морозова. Конструктори-розробники оперативно виявляли проблемні вузли, агрегати та замінювали їх. У підсумку отримали хорошу бронемашину, яка є конкурентною й на міжнародному ринку.

Генеральний директор ДК «Укроборонпром» додав, що під час запуску серійного виробництва цього зразка бронетехніки довелося стикнутися з чималою кількістю проблем. Навіть з ознаками диверсії. Так, напередодні відправки машин у війська під час проведення контрольного огляду техніки у бензобаках «Дозора-Б» виявили ганчірку, яка мала розкластися та вивести з ладу систему подачі палива, а також перерізані дроти у повітропроводах…

Серед пріоритетних завдань підприємств концерну — технологічне оновлення виробництв та виконання програми імпортозаміщення. Стосовно останнього, то тут прогрес очевидний. Так, 900 деталей, які раніше наша держава закуповувала в РФ, уже виготовляють 300 українських підприємств з 14 областей. Яскравим прикладом тут може слугувати виробництво літака Ан-178. Торік 48% комплектуючих до цього літака випускалися в Україні, 41% — у Росії. Поточного року картина кардинальним чином змінилася. Адже 78% необхідних запчастин та агрегатів виготовляє наша держава, решту — інші країни, серед яких немає РФ. Але плани виконання пріоритетних завдань, які поставлені перед підприємствами «оборонки», схоже, доведеться підкорегувати. Іншими словами, наприклад, технологічне оновлення підприємств суттєво уповільниться. На думку Романа Романова, причина полягає у прийнятому рішенні про те, що 75% чистого прибутку підприємств концерну перераховується до державного бюджету. Така політика призвела до того, що грошей на імпортозаміщення й оновлення виробництва у підприємств явно бракує. За словами гендиректора державного концерну, в розпорядженні підприємств на розвиток має залишатися не менш як третина від їх прибутку.

ТОРІК 48% КОМПЛЕКТУЮЧИХ ЛІТАКА АН-178 ВИПУСКАЛИСЯ В УКРАЇНІ, 41% — У РОСІЇ. НИНІ 78% НЕОБХІДНИХ ЗАПЧАСТИН ТА АГРЕГАТІВ ВИГОТОВЛЯЄ НАША ДЕРЖАВА, РЕШТУ — ІНШІ КРАЇНИ, СЕРЕД ЯКИХ НЕМАЄ РФ

Окрім того, що за останні 2 роки підприємства ОПК в рази збільшили обсяги робіт в інтересах вітчизняного війська, заводи нашої «оборонки» не втрачають позицій і на міжнародних ринках. Навіть більше: якщо 2015 року Концерн поставив на експорт продукції на 600 млн, то вже поточного підписано міжнародних контрактів на майже 1,5 млрд доларів. А це окрім зміцнення іміджу, ще й збільшення валютних надходжень до держбюджету.

Сергій ВОРОНКОВ

РЛС 80К6М РОЗГОРТАЄТЬСЯ ЗА 6 ХВИЛИН

«НВК «Іскра» розробила мобільну трикоординатну радіолокаційну станцію кругового огляду 80К6М. Порівняно з попередником (РЛС 80К6), вона має декілька принципових відмінностей. Насамперед — ширшу зону огляду в кутомірній площині: до 55 градусів, проти 35 градусів у РЛС 80К6. Наступна перевага — це кількість транспортних одиниць та час готовності РЛС при розгортанні з маршу. Так, для РЛС 80К6 — це дві транспортних одиниці, розгортається станція за 30 хвилин. Для РЛС 80К6М — це одна транспортна одиниця, розміщена на базі шасі автомобіля МЗКТ підвищеної прохідності, а час розгортання — лише 6 хвилин. Для реалізації цих вимог на практиці підприємству знадобилося створити принципово нову систему цифрового діаграмоутворення та застосувати нові алгоритми розрахунку променів антени.

При цьому важливо, що РЛС 80К6М може працювати як станція цілевказування у складі будь-якого, наприклад, мобільного зенітно-ракетного комплексу. Власне, вона і створювалася для виконання цих завдань. До речі, за своїми основними тактико-технічними характеристиками вітчизняна РЛС складає гідну конкуренцію відомим іноземним аналогам — американській РЛС AN/TPS-78 та французькій GM400 Thales Raytheon Systems, проте є значно дешевшою.

РЛС 80К6М

Сергій ВОРОНКОВ

ЯК СКОРОТИТИ ШЛЯХ ВІД КУРСАНТА ДО ПОВІТРЯНОГО АСА

Відтепер майбутні пілоти опановують бойові літаки вже під час навчання у виші

На п'ятому курсі курсанти проходять стажування на бойових літаках

Сучасний військовий літак — це складний авіаційний комплекс, який коштує десятки мільйонів доларів і здатний виконувати найскладніші завдання за будь-яких умов. Але навіть така дорога машина нічого не варта, якщо нею керує погано підготовлений фахівець.

— Літак — це лише машина, хоча й дуже технологічна і потужна. Зможе вона стати грізною зброєю чи ні — залежить від рівня професійної підготовки пілота, — говорить заступник командувача Повітряних Сил з авіації — начальник авіації Командування ПС ЗС України полковник Андрій Ярецький.

Тривалий час українських військових льотчиків готували за старою радянською програмою. Після закінчення навчального закладу офіцерів-випускників уже з авіаційних частин відряджали до Спеціалізованого центру бойової підготовки, де вони проходили теоретичне перенавчання на бойові типи літаків. А от практичне перенавчання та подальше опанування літака у повному обсязі курсу бойової підготовки молоді пілоти повинні були проходити вже у своїх частинах. Але на це завжди не вистачало коштів.

За словами начальника Харківського національного університету Повітряних Сил генерал-майора Андрія Алімпієва, льотний факультет університету перейшов на нові засади льотної підготовки курсантів. Ще 2012 року розроблено Концепцію триступеневої системи льотної підготовки курсантів, яку затвердив командувач Повітряних Сил. Метою Концепції є забезпечення рівня льотної підготовки випускника-льотчика (штурмана), достатнього для льотної експлуатації та бойового застосування літального апарата за призначенням, без додаткової підготовки після випуску.

Передбачене триступеневе опанування курсантами літальних апаратів. Так, перший ступінь передбачає льотну підготовку курсантів 2 курсу на легкомоторних літаках і вертольотах для з'ясування їхньої придатності до подальшого льотного навчання. За його результатами здійснюється розподіл курсантів спеціалізації «льотна експлуатація та бойове застосування літаків» для тактичної та транспортної авіації.

Другий ступінь — це льотна підготовка курсантів 3–4 курсів університету на навчально-тренувальних літаках і вертольотах. Льотне навчання здійснюється на літаках Л-39, вертольотах Мі-8, а також на легкомоторних літаках з двома двигунами. На 4 курсі йде вдосконалення техніки пілотування та здобуття початкових умінь з бойового застосування літаків Л-39 (тактична авіація), Ан-26 (транспортна авіація) та вертольота Мі-8. Підготовка проводиться на аеродромах навчальної авіаційної бригади університету, частин Повітряних Сил та армійської авіації. За результатами опанування навчально-тренувального літака здійснюється розподіл курсантів спеціалізації «льотна експлуатація та бойове застосування літаків» для винищувальної та штурмової авіації.

На третьому ступені проводиться льотна підготовка курсантів 5 курсу на бойових літаках на базі Спеціалізованого центру бойової підготовки авіаційних фахівців із залученням інструкторського складу бойових частин, удосконалення рівня льотної підготовки курсантів на транспортному літаку Ан-26 та підготовка в частинах армійської авіації на вертольотах Мі-8 і Мі-24.

Така триступенева система підготовки дозволила забезпечити загальний наліт курсантів, залежно від спеціалізації, від 70 до 230 годин. Окрім того, курсанти виконують складний пілотаж на малих висотах, повітряний бій, літають у складних метеорологічних умовах, мають навички групового польоту та виконують вправи з ураження наземних цілей. Під час самостійних польотів уночі курсанти оволодівають технікою пілотування і навігацією літака в нічних умовах.

Слід зазначити, що на всіх етапах навчання проводиться підготовка курсантів на комплексних тренажерах. До слова, сьогодні у збройних силах провідних країн світу таким заняттям відводиться від 40 до 70 відсотків часу бойової підготовки. Це обумовлено високою ефективністю тренажерів для формування й підтримання навичок володіння зброєю та бойовою технікою, а також для злагодження дій підрозділів.

Під час іспиту з льотної підготовки рівень вишколу курсантів перевірив командувач ПС ЗС України генерал-лейтенант Сергій Дроздов

Польотне завдання виконано

Важливим моментом є і те, що сьогодні курсанти повною мірою опановують міжнародну авіаційну термінологію ІКАО.

— Загалом, практичну складову теоретичних навчальних занять збільшено до 70%, — говорить генерал-майор Андрій Алімпієв. — Значну увагу приділено загальновійськовій та фізичній підготовці. А при вивченні профорієнтованих навчальних дисциплін обов'язково враховується досвід застосування авіації в зоні проведення АТО.

ТРИСТУПЕНЕВА СИСТЕМА ПІДГОТОВКИ ДОЗВОЛИЛА ЗАБЕЗПЕЧИТИ ЗАГАЛЬНИЙ НАЛІТ КУРСАНТІВ, ЗАЛЕЖНО ВІД СПЕЦІАЛІЗАЦІЇ, ВІД 70 ДО 230 ГОДИН

Так, до курсу тактики родів авіації додано вивчення тактичних прийомів бойового застосування авіації при виконанні бойових завдань з підтримки наземних військ, а також заняття з виживання після аварійного покидання літака під час ведення бойових дій на території, підконтрольній противнику. Під час практичних занять постійно відпрацьовуються такі елементи, як ведення загальновійськового бою, орієнтування на місцевості, маскування, приховане переміщення, здобуття води, їжі, будування укриття від несприятливих умов, надання медичної допомоги, вихід у район евакуації тощо.

Зміни в системі льотної підготовки курсантів уже дали позитивні наслідки. Цього року під час виступу на урочистій церемонії вручення дипломів випускникам Харківського університету Повітряних Сил ім. Івана Кожедуба Президент України Петро Порошенко наголосив: «Сьогоднішній випуск не схожий на попередні — вперше за роки незалежності випускники повністю оволоділи бойовою технікою, пілотуючи вертольоти Мі-8 та Мі-24, літаки-штурмовики Су-25 та винищувачі МіГ-29». Отже, в авіаційні частини прийдуть лейтенанти, які готові до виконання бойових завдань. Звісно, вчорашні випускники — це ще далеко не досвідчені пілоти, але є надія, що з введенням нової системи підготовки шлях від випускника до повітряного аса значно скоротиться.

Андрій ЯЦИК

Понад 1300 юнаків та дівчат подали документи на вступ до видового вишу

В АВІАЦІЙНОМУ ВИШІ КОНКУРС СЯГАЄ ДО 5 ОСІБ НА МІСЦЕ

Попри те, що державне замовлення у військових вишах значно збільшилось, конкуренція серед абітурієнтів залишається високою

Понад 1300 юнаків та дівчат подали документи на вступ до видового вишу. Порівняно з минулими роками кількість охочих зросла майже в 1,5 раза. Цьогорічний конкурс до Харківського національного університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба (ХНУПС) становить від 2 до 5 осіб на місце, залежно від обраного напряму підготовки. Традиційно рейтинг популярності очолюють факультет автоматизованих систем управління та наземного забезпечення польотів авіації і льотний факультет. Серед охочих навчатися в університеті — 120 учасників антитерористичної операції та понад 150 дітей учасників АТО.

Військовослужбовці та демобілізовані, випускники військових ліцеїв, студенти цивільних вищих навчальних закладів та переселенці з тимчасово окупованих територій і зони АТО можуть вступати без результатів зовнішнього незалежного оцінювання — їм дозволено складати вступні іспити безпосередньо в обраному навчальному закладі.

Серед тих, хто бажає стати курсантами, чимало представниць прекрасної статі. Цьогоріч їх близько 100 осіб. Конкурс на деякі спеціальності, де можуть навчатися дівчата, сягає 8 осіб. Найпопулярнішими традиційно є професії психолога, зв'язківця та радиста.

— Цього року зросла не тільки кількість охочих стати першокурсниками ХНУПС. Підвищився якісний склад абітурієнтів. Зокрема, більшість абітурієнтів за сертифікатами ЗНО мають понад 150 балів, — розповідає секретар приймальної комісії підполковник Андрій Лопатін.

Нині командири та викладачі всіх факультетів і кафедр готуються до нового навчального року. Відремонтовано та переобладнано десятки класів, житлові та побутові приміщення, оновлюється навчально-матеріальна та тренажерна бази.

Уже розпочала роботу й приймальна комісія Військового коледжу сержантського складу. Бажання стати професійними сержантами вже виявили майже 150 молодих людей.

ПОРІВНЯНО З МИНУЛИМИ РОКАМИ КІЛЬКІСТЬ ОХОЧИХ НАВЧАТИСЯ В ХНУПС ЗРОСЛА МАЙЖЕ В 1,5 РАЗА. СЕРЕД НИХ 120 УЧАСНИКІВ АТО ТА ПОНАД 150 ДІТЕЙ УЧАСНИКІВ БОЙОВИХ ДІЙ

— Військовий коледж сержантського складу готує професійних сержантів за освітньо-кваліфікаційним рівнем «молодший спеціаліст». Наші випускники служать на посадах авіаційних фахівців з експлуатації повітряних суден, устаткування повітряних суден та експлуатації наземних засобів радіоелектронного забезпечення польотів, — говорить начальник коледжу полковник Костянтин Сюлєв.

Отримані знання та навички дозволяють випускникам коледжу в майбутньому обіймати посади до головного старшини батальйону чи рівні до неї. Окрім того, випускники, які прагнуть не зупинятися на посадах молодших командирів, мають змогу продовжити навчання як курсанти університету й отримати після випуску офіцерське звання.

Олег ПЛАКСІЙ

КУРСАНТИ-ЛЬОТЧИКИ 2 КУРСУ ОПАНОВУЮТЬ ЛЕГКОМОТОРНІ ЛІТАКИ

Знайомство з небом відбувається на літальних апаратах типу ХАЗ-30

Курсанти 2 курсу льотного факультету Харківського національного університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба (ХНУПС) майже щодня піднімаються у небо. Зараз у них триває перша льотна практика.

Уже декілька років поспіль знайомство з майбутньою професією відбувається на машинах типу ХАЗ-30. Лише після них будуть Л-39 «Альбатрос» та транспортні Ан-26. А на вищій сходинці підкорення неба курсанти-льотчики сідатимуть до кабіни бойових літаків типу МіГ-29. Отже, відлік свого льотного часу курсанти почали з освоєння легкомоторного літака. Практичний вишкіл відбувається на аеродромі Харківського аероклубу імені Валентини Гризодубової Товариства сприяння обороні України. Під наглядом льотчиків-інструкторів аероклубу кожен з курсантів уперше в житті піднявся над землею та відпрацював такі завдання, як політ по колу, за маршрутом, до зони та інші вправи простого пілотажу.

Програмою навчання передбачено, що другокурсники цього літа проведуть за штурвалом літака по 45 годин. При цьому польоти мають виконуватися на швидкості до 200 кілометрів за годину в діапазоні висот від 150 до 1000 метрів. Більше ніж половину всього льотного часу відведено для самостійних польотів.

— Завзятість та самовідданість, з якими дев'ятнадцятирічні юнаки занурюються у п'ятий океан, сприяють кращому засвоєнню навчального матеріалу, — ділиться своїми враженнями начальник льотного факультету військовий льотчик I класу полковник Валерій Єрошенко, спостерігаючи за першими самостійними польотами кращих курсантів підрозділу. — Це лише початковий етап підготовки льотчика, який дозволяє визначити, чи готовий курсант до подальшого навчання.

Олег ПЛАКСІЙ

Бойовий літак повернувся після виконання льотного завдання

ЛЬОТЧИКИ-ВИНИЩУВАЧІ ПРИТИСКАЮТЬСЯ ДО ЗЕМЛІ

У Миргородській бригаді винищувальної тактичної авіації триває процес удосконалення професійної майстерності екіпажів.

За словами заступника командира авіабригади полковника Олексія Захарчука, льотну підготовку доповнено додатковими елементами, які розширюють бойові можливості частини. Тому окрім виконання традиційних вправ з відпрацювання льотних завдань постійного бойового чергування у системі ППО країни, в авіабригаді розпочали підготовку екіпажів — розвідників наземної обстановки.

— Сьогодні ми значно розширили спектр висот, на яких працюють пілоти, «наблизивши» їх до землі, — говорить полковник Захарчук. — Так, до завдань додано вправи із супроводу наземних сил у визначені райони дислокації, які здійснювались екіпажами на малих та надзвичайно малих висотах.

Також збільшено час польотів уночі та у складних метеоумовах. Удосконалення льотної майстерності досвідчених пілотів поєднується з підготовкою молодих льотчиків. Їх переважна більшість уже літає на бойових винищувачах.

Формула минулих років — що більший наліт, то більший досвід — постійно замінюється якісною складовою, тобто складністю виконання польотних завдань. У цьому дуже допомагає клас наземної підготовки льотних екіпажів, який полтавські волонтери обладнали сучасною комп'ютерною технікою.

— Час, використаний на підготовку до польотів на землі, у повітрі позитивно позначається на чіткості виконання завдань та економії часу й пального. Саме у поєднанні традиційних форм бойового навчання і новацій ми бачимо перспективи підготовки особового складу, — підкреслив полковник Олексій Захарчук.

Володимир ЛАЗАРЄВ

РОСІЙСЬКА РОТА: 3+1,

або Про деякі особливості мотострілецьких підрозділів «нового типу» російської армії

Російські регулярні війська, які діють на Донбасі

Виходячи з досвіду бойових дій під час антитерористичної операції на Донбасі, доводиться констатувати, що значення підрозділів масштабу рота-взвод при проведенні окремих боїв та дій значно зросло. На сьогоднішній день саме у ланці рота-взвод відбувається більшість бойових зіткнень між ворогуючими сторонами. Причому, слід зазначити, що більш масштабні бойові дії під час АТО, за участю більших підрозділів та частин (батальйон-бригада), переважно також складаються із серії самостійних боїв та дій саме рот і взводів на окремих ділянках місцевості або об'єктах.

Наприклад, оборона взводного (ротного) опорного пункту, вогневий наліт або атака (зайняття) ротою-взводом населеного пункту, окремої висоти, важливої, з тактичної точки зору, позиції та низка інших видів бойових дій стали одними з головних видів повсякденної діяльності як українських військ безпосередньо в зоні АТО, так і противника.

Зрозуміло, що за таких умов особливого значення набуває здатність та спроможність військового командування виконувати максимально широке коло бойових завдань саме у ланці рота-взвод. Тому було б вельми доречно зрозуміти, якими можливостями в цій ланці й на цьому рівні володіє противник. З чим і з ким доводиться стикатися українським бійцям саме на рівні роти-взводу.

ПОТУЖНІСТЬ ОБОХ РОСІЙСЬКИХ МОТОСТРІЛЕЦЬКИХ РОТ СУТТЄВО ЗРОСЛА, ПЕРШ ЗА ВСЕ, ЗАВДЯКИ «ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОМУ» ВВЕДЕННЮ ДО СКЛАДУ РОТИ В ЦІЛІЙ НИЗЦІ МОТОСТРІЛЕЦЬКИХ ЧАСТИН РОСІЙСЬКОГО ВІЙСЬКА ПОВНОЦІННОГО ЧЕТВЕРТОГО ВЗВОДУ ВАЖКОЇ ЗБРОЇ (КЕРОВАНОЇ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ЗБРОЇ)

Коли ми чуємо визначення «взвод», «рота», «батальйон» стосовно незаконних збройних формувань на Донбасі, слід мати на увазі, що це не означає, що перед нами дійсно рота або взвод у класичному військовому розумінні цих термінів. Адже склад, озброєння та оснащення цих формувань можуть мати різноманітний кількісний та якісний характер. Простіше кажучи, ці підрозділи свого часу комплектувалися тим, що було під рукою і що спромігся перегнати на Донбас путінський «воєнторг» у режимі «авралу».

Але все це не стосується частин та підрозділів російських регулярних військ, які діють на Донбасі під виглядом «ополченців». Тут якраз усе «в межах правил та стандартів».

СКЛАД МОТОСТРІЛЕЦЬКИХ РОТ ЗС РФ

Отже, типова мотострілецька рота збройних сил РФ, як показує практика боїв на Донбасі, зазвичай діє повним штатним складом переважно на штатній техніці.

У російських збройних силах з 2010 року паралельно існувала не одна, а кілька штатних структур однотипних підрозділів типу рота-взвод. Роти (і відповідно, батальйони) мотострілецьких військ будувалися за трьома варіантами організації: мотострілецька рота на БТР (МТ-ЛБ), мотострілецька рота на БМП-2 зі складу полку, підлеглого дивізії, й мотострілецька рота на БМП-2 зі складу батальйону, підлеглого бригаді. Російське командування після певної «стандартизації» залишило лише перший та третій типи мотострілецької роти для безпосереднього використання у військах.

Склад мотострілецької роти на БТР: управління роти — 8 осіб (командир, помічник командира по о/с, старшина, старший водій, кулеметник, старший технік, санітар-інструктор, оператор СБР; озброєння — АК-74 — 7, ПКМ — 1, БТР — 1, КПВ — 1, ПКТ — 1), 3 мотострілкових взводи по 32 особи (в кожному — управління з 6 людей (командир, заступник, кулеметна обслуга ПКМ з 2 осіб, снайпер з СВД і санітар); два відділення по 9 і одне відділення з 8 людей; озброєння взводу — АК-74 — 21, ПКМ — 1 , СВД — 4, РПК74 — 3, РПГ-7 — 3, БТР — 3, КПУ — 3, ПКТ — 3. Протитанкове відділення з 9 осіб (ПТРК «Метис» — 3, АК-74 — 6, БТР — 1, КПВ — 1, ПКТ — 1). Разом — 113 осіб, ПКМ — 4, СВД — 12, РПК74 — 9, АК-74 — 76, РПГ- 7 — 9, ПТРК — 6, БТР — 11, КПУ — 11, ПКТ — 11.

Своєю чергою мотострілецькі роти на БМП-2 зі складу бригад мають таку структуру: управління роти — 10 осіб (командир, заступник командира по о/с, старшина, санітар-інструктор, оператор РЛС СБР, командир БМП, 2 старших механіка-водія, 2 навідника-оператора; озброєння — АК-74 — 10, БМП-2 — 2, 2А42 — 2, ПКТ — 2, ПТКР — 2), 3 мотострілецьких взводи по 30 осіб, у кожному з яких управління з 6 людей (командир, заступник, кулеметна обслуга ПКМ з 2осіб, снайпер з СВД і санітар; три відділення по 8 осіб; озброєння взводу — ПКМ — 1, СВД — 1, РПК74 — 3, АК74 — 22, РПГ-7 — 3, БМП-2 — 3, 2А42 — 3, ПКТ — 3, ПТКР — 3). Гранатометний взвод з 26 осіб (у кожному — командир, заступник командира і три відділення по 8 осіб; озброєння — АК-74 — 20, АГС-17 — 6, БМП-2 — 3, 2А42 — 3, ПКТ — 3, ПТУР — 3). Разом — 126 осіб, ПКМ — 3, СВД — 3, РПК74 — 9, АК-74 — 96, РПГ-7 — 9, АГС-17 — 6, БМП — 14, 2А42 — 14, ПКТ — 14, ПТКР — 14.

Як бачимо, мотострілецька рота, яка озброєна БМП-2, є більш потужною, як в плані вогневих можливостей, так і кількості людей (у ній на 13 бійців більше, ніж у роті, озброєній БТРами). І зовсім не випадково у сучасних російських концепціях використання підрозділів рота-взвод, підрозділ на БТРах вважається «полегшеним» варіантом сучасного піхотного підрозділу (хоча й має у своєму складі спеціальний протитанковий взвод із ПТРК типу «Метис» для успішної боротьби з більш потужними, «важкими» піхотними підрозділами противника). Відповідно, бойові можливості роти на БМП видаються нині ширшими.

ЯК ПРОТИДІЯТИ УГРУПОВАННЯМ ПРОТИВНИКА

Більше того, загальна вогнева потужність обох типів російських мотострілецьких рот останнім часом суттєво зросла, перш за все, завдяки «експериментальному» введенню до складу роти в цілій низці мотострілецьких частин російського війська повноцінного четвертого взводу важкої зброї (керованої інтелектуальної зброї), який здатний вести бій як четвертий піхотний, а за потреби — бути засобом підтримки або виконувати штурмову функцію (на зразок гранатометного взводу бригадних структур). До того ж поступове насичення сучасних російських мотострілецьких військ новими, ефективнішими зразками зброї та спорядження (наприклад, заміна БТР-80 на нові БТР-80\82А із 30-міліметровою автоматичною гарматою, а БМП-2 — на БМП-3 з потужною 100-міліметровою гарматою, прийняття на озброєння портативних засобів радіолокаційної та оптичної розвідки, а у низці випадків — і комплексів БПЛА) дозволяє говорити про появу в російському війську мотострілецьких рот так званого «нового типу».

З обома типами російських мотострілецьких рот українським бійцям уже довелося стикатися в ході АТО. Так, у серпні-вересні 2014 року в районі Амвросіївки, а також Новосвітлівки та Хрящуватого, підрозділи 72-ї, 51-ї та 24-ї механізованих бригад Збройних Сил України цілком успішно вели бої, зокрема зустрічні, з російськими мотострілецькими ротами, замаскованими «під ополченців», зі складу зведених батальйонних тактичних груп, які в той час здійснювали вторгнення на територію України. Наприклад, у районі селища Хрящувате наприкінці серпня 2014-го під час атаки з ходу на передові позиції української механізованої роти зі складу 24-ї механізованої бригади, яка мала на підсиленні 2 танка типу Т-64БВ, російська мотострілецька рота на БТР-82А, підтримана 4-ма танками Т-72, втратила принаймні 2 новітніх БТР-82А та один танк Т-72 і була вимушена спочатку зупинитися, а потім — відійти на вихідний рубіж.

Це стало можливим завдяки грамотному використанню українськими піхотинцями протитанкових засобів (раптове, масоване, з середніх та близьких дистанцій, із заздалегідь замаскованих позицій) і не до кінця впевнене володіння російськими військовослужбовцями новою штатною бойовою технікою та озброєнням (під час бою росіяни відкривали вогонь із запізненням, не завжди швидко орієнтувалися на полі бою і, відповідно, були нездатні швидко виявляти позиції українських вогневих засобів).

Сьогодні ні в кого з фахівців не викликає сумніву той факт, що російське військово-політичне керівництво продовжує практикувати використання своїх регулярних військ під час гібридної агресії проти нашої країни, зокрема із застосуванням останніх напрацювань та здобутків власного ВПК у сфері збільшення бойових можливостей своїх військ. Тож варто бути готовими до цього.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

КРИМСЬКИЙ ПІВОСТРІВ:
СЦЕНАРІЇ ПОВЕРНЕННЯ АРК ПІД УКРАЇНСЬКИЙ ПРАПОР

На сьогодні позиція Росії полягає в тому, що вона не має наміру навіть обговорювати варіанти угод щодо майбутнього окупованого Криму

Серед оптимістичних варіантів повернення Криму — «революційний», під час якого деокупаційні процеси триватимуть до 10 років. Інший, «еволюційний», — понад 10 років. При цьому експерти зауважують, що песимістичний сценарій майбутнього Криму передбачає подальшу інтеграцію до «правової», економічної та політичної системи РФ. У цих процесах Крим і надалі буде перетворюватися на «загниваючу російську глибинку» з радянським «стилем політичного існування» за «інформаційною» та військовою стіною держави-агресора та держави-окупанта

Більше оптимізму щодо зазначеної проблематики містить монографія «Донбас і Крим: ціна повернення» колективу Національного інституту стратегічних досліджень при Президентові України на чолі з директором закладу Володимиром Горбуліним. Зокрема фахівці інституту узагальнили чотири оптимістичні сценарії повернення Криму. Перший — це Реконкіста (від ісп. Reconquista — «відвоювання». — Ред.), тобто відновлення територіальної цілісності військовим шляхом. При цьому військова перевага Росії, на переконання експертів, буде відчутною. Але за кілька років ситуація може докорінно змінитися, адже потужний військовий потенціал Росії на півострові фактично не має тилу. Другий сценарій — Народна війна. У його реалізації основну роль може відіграти громадська дипломатія і активність громадян. Третій — Мирна реінтеграція через демонстрацію власного позитивного прикладу. Загальна ідея цього варіанта полягає в реформах і структурній перебудові економіки. При цьому буде необхідно стимулювати зростання добробуту жителів материкової України. Як мінімум, це дасть мешканцям Криму привід задуматися про повернення в Україну. Четвертий сценарій — Дипломатична реінтеграція — передбачає перемовини за столом переговорів на найвищих рівнях світової політики. Це рішення може будуватися і навколо концепції території під міжнародним управлінням з відповідною системою забезпечення саме міжнародного, а не моноросійського управління Кримом.

Проте окремі групи експертів одностайні в думці, що статус Криму найближчим часом навряд чи зміниться. Адже в Європі серед деяких політичних груп є консенсус, що через півострів ніхто з Росією воювати не збирається. При цьому, на переконання лідерів кримськотатарського народу, результат майбутнього півострова багато в чому залежить від долі кримських татар. Деякі експерти стверджують, що сучасна російська влада нічого не боїться так, як масових акцій протесту, на які на півострові здатні тільки кримські татари, котрі є для Кремля групою ризику. У цьому сенсі абсолютно логічними видаються дії РФ проти кримських татар та Меджлісу.

У цій ситуації керівництво РФ намагається не допустити соціальних заворушень у Криму шляхом посилення тиску на супротивників режиму Путіна. Зокрема йдеться про федеральний перелік організацій і фізичних осіб, причетних до екстремістської діяльності та тероризму, в який були включені Меджліс кримських татар і 22 уродженці Кримського півострова. До нього входять здебільшого кримські журналісти, політв'язні та громадські активісти, які виступають проти анексії Криму Росією.

РОСІЙСЬКА ВЛАДА НІЧОГО НЕ БОЇТЬСЯ ТАК, ЯК МАСОВИХ АКЦІЙ ПРОТЕСТУ, НА ЯКІ ЗДАТНІ НА ПІВОСТРОВІ ТІЛЬКИ КРИМСЬКІ ТАТАРИ, КОТРІ Є ДЛЯ КРЕМЛЯ ГРУПОЮ РИЗИКУ

Особливо важливо, що залишається незмінною санкційна політика Заходу. Минулого місяця рада Євросоюзу продовжила до 23 червня 2017 року обмежувальні заходи ЄС, запроваджені у відповідь на незаконну анексію Криму і Севастополя. А речник посольства США в Україні Джонатан Леллі зазначив у коментарі, що США не скасують санкції проти Росії, доки вона не поверне Україні контроль над Кримом.

У результаті санкційної політики ЄС та США, за оцінками російських експертів, протягом 2015 — першої половини 2016 року інвестиції в розвиток кримської курортної інфраструктури скоротилися більш ніж у десять разів. Причиною цього називаються саме західні санкції, які «відлякують» від Криму як іноземних, так і російських інвесторів. Окрім того, проблеми російської економіки змушують керівництво РФ істотно скорочувати також і бюджетні витрати на розвиток Кримського півострова.

На переконання експертів Незалежного аналітичного центру геополітичних досліджень «Борисфен-Інтел», істотні проблеми зберігаються в енергетичній системі Криму. Підтвердженням цього став нещодавній факт чергового знеструмлення частини Севастополя і низки сусідніх із ним населених пунктів. Причина ж полягала у нештатній роботі кримської електричної мережі після її перемикання на «енергоміст» з Таманського півострова.

Добре відомо і про визнання керівництвом РФ неспроможності реалізувати плани щодо введення в експлуатацію стратегічного транспортно-мостового переходу через Керченську протоку до кінця 2018 року. Причина — брак коштів через економічні проблеми Росії, пов'язані з міжнародними санкціями. Пуск залізничної частини мостового переходу вкотре перенесений ще на рік — на грудень 2019 року.

Попри неспроможність Москви вирішити проблеми Криму, кримська тематика використовується владою РФ в межах початку підготовки до парламентських виборів у країні. Так, експерти незалежного аналітичного центру геополітичних досліджень «Борисфен-Інтел» у своєму щотижневому експрес-аналізі зазначають, що для підвищення популярності правлячої партії «Єдина Росія» до її виборчого списку включено низку представників кримської окупаційної влади. Зокрема це так званий «глава» Криму Аксьонов і російський прокурор півострова Поклонська.

На сьогодні позиція Росії полягає в тому, що вона не має наміру навіть обговорювати варіанти угод щодо майбутнього окупованого Криму. При цьому в Росії не виключають варіанта запровадження у Криму зовнішнього федерального правління. Тим часом Кремль продовжує завозити у Крим зброю і перетворювати його на велику військову базу. Зокрема Росія постійно доправляє до Криму нові типи озброєння.

Як повідомили представники Головного управління розвідки МО України, станом на травень в окупованому Криму перебувають близько 24-х тисяч російських військовослужбовців, 613 танків та бронетранспортерів, 162 артилерійські системи, зо 100 літаків, 56 вертольотів. Також на анексованому півострові розгорнуто 16 берегових ракетних комплексів, знаходяться 30 бойових надводних кораблів і 4 підводні човни. Окрім цього, в окупований Крим Росія направить новий полковий комплект зенітної ракетної системи С-400 «Тріумф».

Водночас, за даними ГРУ, до 2020–2025 року Росія планує ще в 1,5–2 рази збільшити кількість військових і техніки. Як зауважують фахівці, всі ці зусилля керівництва Росії спрямовані на зміцнення позицій РФ у Чорноморському регіоні та створення потужного військового форпосту проти США та НАТО.

При цьому аналіз опитувань мешканців Криму дає зрозуміти, що серед них є певна розгубленість і неоднозначність позицій щодо життя півострова та його майбутнього. Останнім часом переважають висловлювання, що «життя погіршується, люди незадоволені владою і політикою, яку вона веде... тарифи підвищують, пенсії не зростають, відбувається бардак в органах місцевого самоврядування». Також широка амплітуда поглядів є і на питання окупації та деокупації півострова, серед яких все більше стає думок про повернення Криму під український прапор.

Вадим КОВАЛЬОВ

КРИМСЬКЕ УГРУПОВАННЯ ВІЙСЬК РФ ПРОДОВЖУЄ ГРАТИ М'ЯЗАМИ

Російська Федерація продовжує нарощувати угруповання військ на тимчасово окупованій території АР Крим. Про це під час брифінгу в Українському кризовому медіа-центрі зазначив представник Головного управління розвідки Міністерства оборони Вадим Скібіцький.

«На сьогодні проходить нарощування угруповань російських військ на території Криму, здійснюється модернізація та заміна бойової техніки і корабельного складу, який дислокується у Криму, проводяться активні заходи оперативної бойової підготовки із залученням військової інфраструктури, яка на сьогоднішній день РФ модернізована і активно розвивається», — заявив Вадим Скібіцький.

Також, за його словами, зараз відбувається активна підготовка кримського угруповання до участі у стратегічних навчаннях ВС РФ «Кавказ-2016».

Пам'ятне фото перед дорогою до Ріо-де-Жанейро

МІНІСТР ОБОРОНИ УКРАЇНИ СТЕПАН ПОЛТОРАК:

«КОЛИ ВАМ ПІД ЧАС ОЛІМПІАДИ ТРОХИ НЕ ВИСТАЧАТИМЕ СИЛ, ЗГАДАЙТЕ ТИХ ХЛОПЦІВ, ЯКІ СЬОГОДНІ НА ПЕРЕДОВІЙ»

Наприкінці минулого тижня в Міністерстві оборони України відбулася урочиста церемонія проводів спортсменів Збройних Сил України, які є членами національної збірної команди, на XXXI Олімпійські ігри 2016 року в Ріо-де-Жанейро

У заході взяли участь Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак, Міністр молоді та спорту України Ігор Жданов, президент Національного олімпійського комітету України Сергій Бубка, представники Міністерства оборони та структурних підрозділів апарату оборонного відомства, ветерани армійського спорту — чемпіони та призери Олімпійських ігор.

— Вітаю усіх з початком величезного свята спорту і дуже хочу, щоб наш Державний прапор піднімався кожного дня під час проведення Олімпіади на знак ваших перемог! — зазначив керівник оборонного відомства на зустрічі з олімпійцями. — Звертаюся до вас з проханням і з вимогою, як до військових: віддайте всі свої сили, вміння і силу волі для перемоги заради України.

За словами Міністра оборони, сьогодні, на превеликий жаль, доводиться проводжати українських спортсменів на Олімпіаду в умовах, коли в Україні точиться збройний конфлікт і частина території нашої держави окупована.

— Те, що країну, яка здійснила агресію проти України, частково відсторонили від Олімпійських ігор — це знак. Бо ці змагання абсолютно чесні, а бойові дії проти нас ведуть не по-чесному, — підкреслив генерал армії Степан Полторак. — Звичайно, я бажаю вам успіхів і перемог. Але разом з тим звертаюся з проханням: коли вам під час олімпійських змагань трохи не вистачатиме сил, коли ви будете думати про те, що більше не можете чогось зробити — згадайте про тих хлопців, які щодня захищають країну, які віддали за це життя. Кожен із вас є патріотом своєї держави. Тому я переконаний, що саме ці спогади значно додадуть вам сил — і ви точно відчуєте можливість перемогти й стати олімпійським чемпіоном або призером.

Міністр оборони України також підкреслив важливість розвитку в Збройних Силах не тільки великого спорту, але й фізичної підготовки загалом шляхом розвитку спортивної інфраструктури, відпрацювання нових методик підготовки особового складу тощо.

«БУДЕ ЗАЙВИМ ГОВОРИТИ ПРО ТЕ, СКІЛЬКИ СИЛ ТА НАТХНЕННЯ НАДАЮТЬ НАШИМ БІЙЦЯМ ПЕРЕМОЖНІ ВИСТУПИ УКРАЇНСЬКИХ СПОРТСМЕНІВ»

— Міцних Збройних Сил без широко розвинутої спортивної роботи, без фізичної підготовки бути не може, — наголосив генерал армії України Степан Полторак. — Людина, яка працює над собою, долає труднощі, самовдосконалюється, здатна на більше. Сильний солдат — це переможець. Слабкий солдат — це проблема для командира і легка ціль для ворога. Всі військовослужбовці Збройних Сил беруть з вас приклад, як треба працювати над собою.

Керівник оборонного відомства щиро подякував ветеранам армійського спорту за мужність, героїзм та патріотизм.

— Ви зробили багато для того, щоб прапор нашої держави піднімався дуже часто над п'єдесталом пошани на Олімпійських іграх та інших міжнародних змаганнях найвищого рівня, — зауважив Міністр оборони, додавши, що тільки дивлячись в очі ветеранам — легендам спорту, людям, які пройшли великий шлях, молоді спортсмени можуть досягти великих успіхів.

— Пишаюся тим, що можу бути поруч з вами, і вітаю зі святом спорту! — зазначив він.

Під час церемонії почесні гості привітали спортсменів Збройних Сил України та їхніх тренерів із здобуттям права виступити на Олімпійських іграх, побажали високих спортивних досягнень і перемог. Кожному з олімпійців та їхнім тренерам було вручено пам'ятні сувеніри.

З напутніми словами до армійців звернувся ветеран армійського спорту, заслужений майстер спорту СРСР, п'ятиразовий чемпіон світу, дворазовий срібний призер Олімпійських ігор з фехтування на рапірі Віктор Путятін.

Слова вітання від особового складу Збройних Сил України спортсменам передав учасник антитерористичної операції, Герой України майор Євген Межевікін.

— Мабуть, буде зайвим говорити про те, скільки сил та натхнення надають нашим бійцям у сутичках з ворогом переможні виступи українських спортсменів на міжнародній арені, — сказав Євген Межевікін. — Хотів би побажати армійським атлетам вдалих та яскравих виступів у олімпійському Ріо. Впевнений, що кожна здобута нагорода наших армійців надихатиме українських бійців стійко та мужньо боронити нашу державу від підступного агресора.

Заслужений майстер спорту України, кращий спортсмен червня 2016 року, капітан олімпійської збірної Збройних Сил України старший лейтенант Богдан Нікішин вручив Міністру оборони України пам'ятний сувенір від армійських спортсменів — членів національної олімпійської збірної.

ПРОВОДЖАЄМО З НАДІЄЮ, ОЧІКУЄМО З НАГОРОДАМИ

З присутніми на урочистостях в Міністерстві оборони поспілкувалися наші кореспонденти

Олександр ЧЕРНЕЦЬКИЙ, призер чемпіонатів Світу та Європи, переможець Кубку Світу з греко-римської боротьби:

— Олімпіада в Ріо-де-Жанейро — друга в моїй кар'єрі. І хоча 17 місце в Пекіні 2008 року до активу не занесеш, проте це досвід, без якого неможливо перемагати. Останній рік був для мене вдалим: восени 2015 на чемпіонаті світу в Лас-Вегасі я був третім, до того ж виборов олімпійську ліцензію. Цього року завоював «срібло» європейської першості. Звичайно, мрію продовжити переможну ходу і в Ріо-де-Жанейро.

Іван БОГДАН, чемпіон Олімпійських ігор у Римі 1960 року:

— Кожного разу, проводжаючи наших армійців на Олімпійські ігри, я відчуваю хвилювання, радість і гордість за спортсменів. Я ніби повертаюсь у свою молодість і наче в кадрах кінохроніки вкотре «прокручую» своє спортивне життя. І сьогоднішній день не є винятком, адже серед олімпійців два мої учні — Жан Беленюк і Саша Чернецький. Зовсім маленькими вони прийшли до дитячо-юнацької спортивної школи, де я працюю ось уже 37 років, і запам'яталися старанністю і наполегливістю. Вважаю, що ці їхні якості, помножені на талант та роботу тренерського складу, дали добрі плоди. Очікую, що вони обов'язково повернуться з Ріо-де-Жанейро з олімпійськими нагородами.

Світлана ЯРЬОМКА, багаторазова призерка чемпіонатів Європи з боротьби дзюдо:

— Це мої перші Олімпійські ігри. Звичайно хвилююсь, оскільки участь в Олімпіаді, мабуть, головна подія у спортивному житті кожного атлета. До цього старту я йшла довгі роки, адже майже все своє життя займаюся дзюдо. Не хочу загадувати наперед та робити якісь прогнози, тому що добре розумію, що кожна з моїх майбутніх суперниць їде в Бразилію перемагати.

Артур ДЗІГАСОВ, головний тренер збірної України з греко-римської боротьби:

— Так сталося, що цього року нам не вдалося здобути жодної ліцензії, хоча дехто з наших борців і був у на півкроку до омріяної перепустки на Олімпіаду. Отже, у нас є лише 3 ліцензії, здобуті минулого року на чемпіонаті світу в Лас-Вегасі. Тож якщо не вдалося збільшити кількість ліцензій, будемо працювати над якістю виступів у Бразилії. Ми маємо три бойові одиниці, готові битися за всю команду. Всі наші хлопці — Жан Беленюк, Дмитро Тімченко та Олександр Чернецький — з особливим завзяттям працювали під час підготовки, а тому готові віддати всі свої сили та вміння, щоб повернутися з Ріо-де-Жанейро з нагородами.

Підготували Андрій ЛИСЕНКО, Олександр ТЕРЕВЕРКО

АРМІЙСЬКІ ЛЕГКОАТЛЕТИ ЗДАТНІ НА СЮРПРИЗИ

До легкоатлетичної команди олімпійців України входять 17 армійських спортсменів — найбільше, ніж до будь-якого іншого виду

Більшість з армійців нещодавно змагалися на Чемпіонаті Європи в Амстердамі. На превеликий жаль, в столиці Голландії жоден із них не потішив прихильників цього виду спорту бодай однією нагородою. Єдиною втіхою для українських уболівальників стала блискуча перемога в забігу на 800 метрів Наталі Прищепи. Посередні результати наших спортсменів державний тренер збірної України з легкої атлетики В'ячеслав Тиртишник пояснив бажанням атлетів зберегти сили перед олімпійськими стартами та уникнути травм. Такої ж думки дотримується і тренер з легкої атлетики ЦСК ЗС України Євген Мазур.

Переможець Кубка Світу Руслан Дмитренко

Дворазова чемпіонка Європи Олеся Повх

— Звісно, кожен спортсмен на змаганнях націлений на нагороди, — пояснює Євген Іванович. — Але, враховуючи участь наших збірників у Іграх у Ріо, головним завданням було не перевантажитись, відчути дух змагань та вийти на пік фізичних кондицій напередодні головних стартів чотириріччя. Втім перед кожним спортсменом тренерський штаб ставив особисті задачі: комусь треба було перевірити себе після травми, хтось хотів відчути свій стан після виснажливих тренувань. В усякому разі тренери не ставили завдання викладатись на повну заради медалей.

І все ж на дистанції 3000 метрів із перешкодами «бронзу» могла здобути армійка Марія Шаталова, якби не «відпустила» трійку лідерів забігу. Одна із суперниць спіткнулася на фініші, й Марія мала всі шанси її випередити. Але фінішувала таки четвертою зі своїм найкращим результатом сезону. Тренер Євген Мазур небезпідставно сподівається, що Марії під силу кваліфікуватися і потрапити до фінального забігу в Ріо.

Рішуче налаштована на боротьбу в Бразилії і бронзова призерка Олімпійських ігор у Лондоні в естафеті 4 х 100 метрів, дворазова чемпіонка Європи, заслужений майстер спорту Олеся Повх.

— У боротьбі за олімпійські нагороди певні сподівання ми покладаємо на представників спортивної ходьби Руслана Дмитренка та Назара Коваленка, — розповідає Євген Мазур. — У 2014 році Руслан став переможцем на Кубку світу в ходьбі на 20 кілометрів. Цього року на першому командному чемпіонаті світу в Римі він був дев'ятим. Але, повторюю, все підпорядковано виступам на Олімпіаді. Нині спортсмени завершують тренувальний збір у горах Туреччини і незабаром приєднаються до збірної команди України.

У розмові з Євгеном Івановичем відчувалася неприхована обережність в оцінці потенційних можливостей армійських легкоатлетів. З одного боку, тренер намагався не наврочити, з іншого — дотримувався, мабуть, сталого виразу «все може бути»...

За словами Євгена Мазура, серед тих, хто може піднести сюрприз у Ріо, — призерка чемпіонатів світу та Європи, учасниця двох Олімпіад атлетка з метання молота Ірина Новожилова. Невисока на зріст, що зовсім не характерно для цієї категорії спортсменів, Ірина бере іншим — працелюбністю та наполегливістю. Тож будемо сподіватися, що ці якості допоможуть армійській спортсменці в суперництві зі знаними фаворитками змагань.

Є представниця Збройних Сил і в марафоні. Зазвичай у цьому виді першість належить темношкірим спортсменкам. Наша Наталія Легонькова намагатиметься у Ріо спростувати це твердження, як вона зробила це цього року під час престижного марафону в Лос-Анджелесі, випередивши ефіопську спортсменку на 1 хвилину 42 секунди. Переможний фініш Наталії був прикрашений ще й особистим рекордом.

— На Олімпіадах своя спортивна атмосфера, яку не можна порівняти ані з європейськими, ані зі світовими чемпіонатами, — підсумовує Євген Мазур. — Здебільшого спортсмени ставлять перед собою завдання потрапити до фіналу, а там уже

«У ФІНАЛЬНІЙ ЧАСТИНІ ЗМАГАНЬ НЕ ЗАВЖДИ ВИРІШАЛЬНОЮ Є ФІЗИЧНА ГОТОВНІСТЬ. НА ПЕРШИЙ ПЛАН ВИХОДИТЬ ПСИХОЛОГІЧНИЙ СТАН»

не завжди вирішальною є фізична готовність. На перший план виходить психологічний стан і нестримне бажання перемогти. Адже відомі випадки, коли спортсмен ледве пробивався до фіналу, а у вирішальному змаганні видавав неймовірний результат. І навпаки, трапляються випадки, коли явні претенденти на нагороди опиняються за межами п'єдесталу. Тож прогнози напередодні Олімпійських ігор — то справа заздалегідь невдячна.

Олександр ТЕРЕВЕРКО

ДМИТРО ОСЕЛЕДЕЦЬ МРІЄ ПРО ОЛІМПІЙСЬКЕ ЗОЛОТО ТА СТРИБОК З ПАРАШУТОМ

Бронзовий призер VI Всесвітніх ігор серед військовослужбовців 2015 року на 200-метровій дистанції брасом Дмитро Оселедець — єдиний армійський плавець, який отримав олімпійську ліцензію. До стартів у Ріо-де-Жанейро спортсмена готує заслужений тренер України Ніна Кожух, яка виховала чотириразову олімпійську чемпіонку Яну Клочкову. З Дмитром Оселедцем ми зустрілися в столичному басейні «Юність», де він проходить черговий етап підготовки до Олімпіади.

— Коли мені було вісім років, батьки вирішили долучити мене до спорту, — розповідає Дмитро Оселедець про свій шлях у плавання. — Вибір був між легкою атлетикою і плаванням. Остаточне рішення залишилося за мамою, і так я опинився у тренера з плавання Ірини Шидловської. Через півроку вона передала мене до свого чоловіка Андрія Юрійовича, який прищепив мені симпатію до стилю брас. Відтоді я брас не зраджую.

— Майже у кожного спортсмена-початківця є кумир. Ти не був винятком?

— Я й досі у захваті від 18-разового олімпійського чемпіона, американського плавця Майкла Фелпса. До речі, він є абсолютним рекордсменом за кількістю олімпійських нагород. Їх у нього аж 22. Незважаючи на те, що у світі дуже багато титулованих брасистів, таких як, приміром, угорець Даніель Д'юрта, який у п'ятнадцятирічному віці отримав олімпійську нагороду, мій ідеал — Фелпс. Я навіть на змаганнях «Веселого дельфіна» 2011 та 2012 років виступав у шапочці Фелпса. Друзі та колеги були здивовані, де я її дістав. А це був подарунок моєї тітки, яка на той час мешкала в Сполучених Штатах. Що стосується українських плавців, то на трьох етапах міжнародного турніру «Маре Нострум», який проходив у Монако, Кані та Барселоні, я був у захваті від нашого лідера — триразового чемпіона Європи Андрія Говорова. Мене вразили його цілеспрямованість, повна самовіддача і спортивна мужність.

Один із наймолодших плавців в олімпійській команді армієць Дмитро Оселедець

— Ти виборов олімпійську ліцензію напередодні нового року в Словенії. Що то були за змагання?

— Кваліфікацію на Олімпіаду я сподівався виконати ще під час Всесвітніх військових ігор у Південній Кореї. Але не склалося. Наприкінці минулого року я тренувався під керівництвом Сергія Бондаря. І ми з тренером вирішили спробувати отримати олімпійську ліцензію на відкритому чемпіонаті Словенії. Я і ще троє армійців — Ольга Товстоган, Олександр Карпенко та Олексій Іванов — поїхали на змагання без тренерів. Скажу відверто, я був дуже мотивований і вірив, що зможу досягти своєї мети. Так воно і вийшло.

— На що розраховуєш у Ріо-де-Жанейро?

— Я реально оцінюю свої можливості й розумію, що до медального заліку я поки не готовий. Тому для мене змагання у Ріо — це своєрідна «розвідка боєм», де я буду намагатися гідно виступити і покращити свій особистий результат. Переконаний, що масштабність та атмосфера цих змагань дозволять здобути неоціненний досвід спортивної боротьби, підсилять мою мотивацію — і після чотирирічного циклу я зможу «підпливти» до наступної Олімпіади з прицілом на нагороди.

— Твоя мрія отримати олімпійську ліцензію здійснилася. А є така, яка поки не справдилася?

— Хочу обов'язково стрибнути з парашутом. Знаю, що там всього три секунди вільного польоту — і треба розкривати парашут. А я хотів би якомога довше перебувати у вільному польоті...

— Щиро бажаємо тобі здійснення всіх мрій і вдалого виступу на Олімпіаді в Ріо.

— Дякую.

Бесіду вів Олександр ТЕРЕВЕРКО

ЦИФРИ Й ФАКТИ

Починаючи з Олімпійських ігор 1996 року військові спортсмени становили 23–30 відсотків від складу олімпійських збірних команд України. Армійцями здобуто 66 олімпійських нагород (23 золотих, 17 срібних та 26 бронзових); чемпіонами світу стали 213 військовослужбовців, чемпіонами Європи — 331.

* * *

Із загальної кількості атлетів, які представлятимуть нашу державу на Олімпійських іграх в Ріо-де-Жанейро, 57 — атлети Збройних Сил України (32,7%). Армійці мають ліцензії у 15 видах спорту.

* * *

З початком спортивного сезону 2016 року в 55 міжнародних змаганнях узяли участь 157 військових спортсменів. На чемпіонатах світу та Європи ними здобуто 20 нагород з олімпійських видів спорту: 1 золота, 13 срібних та 6 бронзових.

* * *

Для мотивації до досягнення високих спортивних результатів, забезпечення соціального захисту спортсменів збірної України чемпіонам і призерам Олімпійських ігор у Ріо-де-Жанейро встановлено призові винагороди: 1 місце — 125 тис. доларів США, 2 місце — 85 тис. доларів, 3 місце — 55 тис. доларів.

25 РОКІВ РОЗБУДОВИ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ,

ЗАКАРБОВАНИХ У ГАЗЕТНИХ РЯДКАХ «НАРОДНОЇ АРМІЇ»

1994 рік: «Без грошей сучасну армію важко побудувати»

Перший номер газети «Народна армія» 1994 року вийшов під заголовком «Вчора в Збройних Силах України розпочався новий навчальний рік». У матеріалі повідомлялося про те, з яким бойовим настроєм провів заняття особовий склад зенітного ракетного дивізіону, в якому служив начальник розрахунку з обслуговування командного пункту лейтенант Володимир Коржик. Але коли я вивчав подальші номери військового видання, відчував зменшення оптимізму в настроях і справах людей у погонах. Бо армія — це віддзеркалення життя суспільства.

У СІЧНІ-ЛЮТОМУ 1994 РОКУ ОБОРОННЕ ВІДОМСТВО БУЛО ПРОФІНАНСОВАНО ЛИШЕ НА 9,6 ВІДСОТКА ВІД ЗАТВЕРДЖЕНОГО ВІЙСЬКОВОГО БЮДЖЕТУ

Епізод з міжнародних тактичних навчань «Бриз-94»

На той час в Україні дедалі більше давалася взнаки економічна криза. За словами глави держави, наповнювання бюджету зменшилося майже вдвічі. Погіршилося життя населення, набувала розмаху злочинність, створювалася напруженість у політичному житті держави. Ці та інші негаразди почали позначатися на темпах і якості розбудови Збройних Сил України. І хоча їхня чисельність 1994 року скоротилася до 455 тисяч особового складу, таке військо ставало дедалі обтяжливішим для держави. Про цю проблему постійно нагадувала газета, друкуючи точку зору керівництва Збройних Сил. Так, 8 січня 1994 року в матеріалі «Без грошей сучасну армію важко побудувати» начальник Генерального штабу — перший заступник Міністра оборони України генерал-полковник Анатолій Лопата навів такий розрахунок. На утримання і розвиток Української армії потрібно спрямовувати 3,6 відсотка від валового національного доходу. А скільки реально отримувало військове відомство на такі цілі? Відповідь на це запитання містилась у виступі на шпальтах «Народної армії». Зокрема, Міністр оборони України генерал армії України Віталій Радецький у матеріалі під заголовком «Люди при зброї не можуть бути голодними» навів таку невтішну статистику: у січні-лютому 1994 року оборонне відомство профінансували лише на 9,6 відсотка від затверджених коштів. Через їх брак уповільнилося переозброєння війська. Так, 10 червня Міністерство оборони провело збори зброярів за участю керівників міністерств і відомств, підприємств оборонно-промислового комплексу. Їм показали новітній на той час танк вітчизняного виробництва Т-80 УД. Але жоден із них не поступив на озброєння армії. Бо, за словами керівництва військового відомства, на фінансування технічного переоснащення 1994 року було спрямовано лише 20 відсотків від запланованих коштів.

Через недостатнє фінансування страждали всі сфери життя національного війська: військова освіта, наука, гуманітарна сфера. Взяти хоч би таке питання, як стан військової дисципліни. Про гостроту проблеми засвідчило, наприклад, звернення Міністра оборони України Віталія Радецького до всіх військовослужбовців, членів їхніх сімей, ветеранів військової служби, всіх громадян. Він повідомив про те, що у військах майже на третину зросла кількість злочинів, зокрема проявів нестатутних відносин, ухилення від військової служби, пияцтва тощо. Керівник військового відомства наголосив, що зміцнення дисципліни має стати справою не лише людей у погонах, а й всього українського суспільства.

Існували також проблеми щодо запровадження в армії державної мови. На той час майже 70 відсотків військовослужбовців мали труднощі у володінні українською. У військових частинах бракувало словників, посібників, тлумачників на технічні теми тощо. Щоб внести свій доробок у розв'язанні цієї проблеми, редакція «Народної армії» з 6 липня 1994 року започаткувала на своїх шпальтах «Короткий російсько-український словник».

КОЖЕН ЗАХІД МАВ У СОБІ СЛОВО «ВПЕРШЕ»

Та попри ці та багато інших проблем, пов'язаних із недостатнім фінансуванням оборонної сфери, 1994 року відбулося чимало заходів, які проводилися вперше. Так, 1 лютого «Народна армія» розповіла про вперше проведене командно-штабне тренування з територіальної оборони України, яке відбулося під керівництвом Верховного Головнокомандувача Збройних Сил, Президента України Леоніда Кравчука. Глава держави тоді наголосив, що організацією територіальної оборони мають займатися всі силові міністерства і відомства. Той перший досвід, що накопичили на тренуваннях, використали при формуванні 2014 року батальйонів територіальної оборони.

У 1994-му Україна першою серед країн СНД отримала цивільного Міністра оборони. Ним став Валерій Шмаров, який одночасно виконував і обов'язки віце-прем'єра України. Коментуючи своє призначення, він нагадав про те, що 1993 року Верховна Рада порушила питання щодо цивільного керівника військового відомства. Така практика, вважали народні депутати, сприятиме посиленню цивільного контролю за військовою сферою.

Перелік подій, що вперше відбулися 1994 року, можна продовжити. Серед них — переодягання курсантів військових вишів у нову польову камуфляжну форму. Того ж року військовослужбовці вперше взяли участь у військовому параді з нагоди 50-річчя визволення України від німецько-фашистських окупантів. Цей рік увійшов у історію розбудови Збройних Сил України ще й такою подією, як перший політ військово-транспортного літака Ан-70. Планувалося спільно з Росією виготовити 1996 року 500 таких крилатих машин.

АМЕРИКАНСЬКІ ЯДЕРНІ РАКЕТИ БІЛЬШЕ НЕ «НАКРИВАТИМУТЬ» ТЕРИТОРІЮ УКРАЇНИ

Нині, коли Збройні Сили України активно розпочали перехід на стандарти НАТО, цікаво буде дізнатися, що 1994 року почали закладатися підвалини співробітництва з Північно-Атлантичним альянсом. Так, 16 березня «Народна армія» надрукувала звіт про перший приїзд до України 29 американських військових викладачів. Вони розпочали курс навчання за програмою «Управління міжнародними мобільними оборонними підрозділами». Допомогу в переході на натовські стандарти лікування надало і німецьке військове відомство. Вперше за програмою «Партнерство заради миру» кораблі ВМС ЗСУ взяли участь у міжнародних тактичних навчаннях «Бриз-94».

Нову сторінку військового співробітництва між Україною та США відкрив візит у березні 1994 року делегації на чолі з міністром оборони США Уільямом Перрі. Він відвідав командний пункт пускачів стратегічних міжконтинентальних балістичних ракет СС-19 та СС-24 у Первомайську. Керівник Пентагону повідомив про можливість надання 350 тисяч доларів на демонтаж цих ракетних комплексів, зробив гучну заяву про те, що відтепер американські ядерні ракети більше не «накриватимуть» територію України.

1994 рік ознаменувався тим, що до влади прийшов другий Президент України Леонід Кучма. 20 липня «Народна армія» надрукувала його виступ щодо покращення економічної ситуації. У ньому новий глава держави наголосив: «Держава не має часу на експерименти, а у народу немає на них ні сил, ні терпіння... Нам треба діяти швидко, але обачливо».

Про те, як відбувалася подальша розбудова Збройних Сил України у 1995 році — наша наступна розповідь

Володимир ЧІКАЛІН

Інформація про конкурсний відбір суб'єктів оціннної діяльності з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати:

— для укладення договору оренди нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі КЕВ м. Львова

№ п/п	Опис об'єкта оцінювання	Площа, кв.м	Адреса об'єкта оцінювання	Запланована дата оцінювання
1	Частина нежитлового приміщення (частина димової труби та частина даху біля основи труби) будівлі котельні інв. № 7 в/м № 7 під розміщення базової станції оператора телекомунікацій, який надає послуги з рухомого (мобільного) зв'язку, оператора та провайдера, який надає послуги з доступу до Інтернет	46,00	`м. Львів, вул. Городоцька, №40	30.07.2016

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: КЕВ м. Львова, адреса: 79007, м. Львів, вул. Батуринська, 2.

Основні умови конкурсу:

У конкурсі беруть участь суб'єкти оціннної діяльності, які отримали сертифікат суб'єкта оціннної діяльності, мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінювання майна та спеціалізаціями в межах таких напрямів, мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, та у визначений термін надали необхідні документи.

Кінцевий термін прийому документів на конкурс:

Конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з написом «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу. Кінцевий термін прийняття документів на конкурс — за 4 робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно). Конкурс буде проведено о 10.00 через 14 календарних днів після публікації повідомлення в газеті в КЕВ м. Львова за адресою: 79007, м. Львів, вул. Батуринська, 2

Телефон для довідок: (0322) 55–74–80;

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

1. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

2. Документація подається в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціннної діяльності за встановленою формою; копії установчих документів суб'єкта оціннної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціннної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

3. Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо ціни виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також строк виконання робіт.

***

Міністерство оборони України відповідно до Закону України «Про музеї та музейну справу», Закону України «Про культуру» оголошує конкурс на посаду директора Національного військово-історичного музею України (далі — Музей) (вул. Грушевського, 30/1, м. Київ, 01021)

1. Строк приймання документів на участь у конкурсі:

Документи на участь у конкурсі приймаються **з 28.07 по 27.08.2016 року.**

2. Початок формування конкурсної комісії — з 28.07.2016 року.

3. Умови проведення конкурсу:

Обов'язковою умовою проведення конкурсного добору є його відкритість.

Представники засобів масової інформації та громадськості мають право бути присутніми на засіданнях конкурсної комісії під час проведення співбесіди з кандидатами, під час якої публічно презентуються запропоновані проекти програм розвитку Музею на один і п'ять років.

До участі у конкурсі не допускаються особи, які:

— визнані в установленому порядку недієздатними або їхня дієздатність обмежена;

— мають судимість за вчинення злочину, якщо така судимість не погашена або не знята в установленому законом порядку, або на яку протягом останнього року накладалося адміністративне стягнення за вчинення корупційного правопорушення;

— є близькими особами або членом сім'ї керівників органу управління.

Особа, яка бере участь у конкурсі, подає такі документи:

— заява про участь у конкурсі з наданням згоди на обробку персональних даних відповідно до Закону України «Про захист персональних даних»;

— автобіографія, що містить прізвище, ім'я та по батькові, число, місяць, рік і місце народження, інформацію про громадянство, відомості про освіту, трудову діяльність, посаду (заняття), місце роботи, громадську роботу (також і на виборних посадах), контактний номер телефону та адресу електронної пошти чи іншого засобу зв'язку, відомості про наявність чи відсутність судимості;

— копія документа, що посвідчує особу, копії документів про вищу освіту;

— два рекомендаційні листи довільної форми;

— мотиваційний лист довільної форми.

Зазначені документи надсилаються на поштову та електронну адреси: пр-т Повітрофлотський, 6, м. Київ, 03168; контактний телефон: **(044) 454–42–35**, Сергієнко Олексій Олександрович; електронна адреса: **media_c@ukr.net**

Особа може надати інші документи, які, на її думку, підтверджують її професійні чи моральні якості.

Відповідальність за достовірність поданої інформації несе кандидат.

Публічні презентації проектів програм розвитку Музею на один і п'ять років кандидати презентують під час другого засідання конкурсної комісії.

4. Строки проведення конкурсу:

Конкурсний добір починається **28.07.2016 року** та закінчується не пізніше **28.09.2016 року.**

5. Вимоги до кандидатів для участі у конкурсі:

Кваліфікаційні вимоги:

— вища освіта;

— стаж роботи у сфері культури не менше трьох років;

— володіння державною мовою;

— досвід роботи на керівних посадах в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах, організаціях усіх форм власності не менше трьох років;

— здатність за своїми діловими і моральними якостями, освітнім і професійним рівнем виконувати відповідні посадові обов'язки.

До участі в конкурсі запрошуються цивільні особи та військовослужбовці.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціннної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — частина нежитлового приміщення будівлі інв. № 1 військового містечка № 29 площею 6,00 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Київ, проспект Повітрофлотський, 30.

Балансоутримувач: Національний університет оборони України імені Івана Черняховського.

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 31.07.2016.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціннної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в конкурсі надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціннної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціннної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціннної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строк виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10 год. 30 хв. 12 серпня 2016 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107. Телефон для довідок: (067) 405–01–40 або (044) 242–81–99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціннної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлове приміщення будівлі інв. № 8 військового містечка № 167, площею 203,00 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Київ, вул. Трутенка, 9.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 31.07.2016.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціннної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в конкурсі надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціннної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціннної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціннної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строк виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 11 год. 00 хв. 12 серпня 2016 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107. Телефон для довідок: (067) 405–01–40 або (044) 242–81–99.

***

Інформація

Київського квартирно-експлуатаційного управління про підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оціннної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

За результатами конкурсів із відбору суб'єктів оціннної діяльності, що відбулися 05 липня 2016 року, переможцем визнано ПП «Експерт-Аналітик» на проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна, а саме:

— технічного майданчика стрілецького тиру інв. № 64/18 військового містечка № 64 площею 600,00 кв. м за адресою: м. Київ, пр. Повітрофлотський, 104;

— технічного майданчика стадіону інв. № 64/124 військового містечка № 64 площею 100,00 кв. м за адресою: м. Київ, пр. Повітрофлотський, 10.

За результатами конкурсів з відбору суб'єктів оціночної діяльності, що відбулися 05 липня 2016 року, переможцем визнано ФОП Кірей К.Л. на проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна, а саме:

— нежитлових приміщень будівлі інв. № 4 військового містечка № 268 площею 703,80 кв. м за адресою: м. Київ, вул. Медова, 5;

— нежитлових приміщень будівлі інв. № 7 військового містечка № 268 площею 795,80 кв. м за адресою: м. Київ, вул. Медова, 5.

За результатами конкурсу з відбору суб'єктів оціннної діяльності, що відбувся 19 липня 2016 року, переможцем визнано ФОП Рябченко О.М. на проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна, а саме:

— нежитлових приміщень будівлі інв. № 76 військового містечка № 54 площею 22,5 кв. м за адресою: м. Київ, вул. Госпітальна, 18.

***

КЕВ м.Мукачеве оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціннної діяльності, які залучатимуться до проведення незалежного оцінювання державного (військового) майна

Назва об'єкта оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення загальною площею 1447,6 кв.м у будівлі № 99 (сховище неопалюване) та нежитлові приміщення загальною площею 798,6 кв.м в будівлі № 100 (сховище неопалюване).

Місцезнаходження об'єкта: Закарпатська область, м.Ужгород, вул. Гагаріна, 28.

Орган управління — Міністерство оборони України.

Балансоутримувач: КЕВ м.Мукачеве (м. Мукачеве, вул. Берегівська — об'їзна, 1А), тел./факс: (03131) 2–12–04.

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості об'єкта оренди для укладення договору оренди.

Балансова залишкова вартість:

— будівлі № 99 (сховище неопалюване) станом на 01.07.2016 року становить 128407,00 грн, розмір земельної ділянки під об'єктом оренди пропорційний площі будівлі — 1738,0 кв.м;

— будівлі № 100 (сховище неопалюване) станом на 01.07.2016 року становить 66073,00 грн, розмір земельної ділянки під об'єктом оренди пропорційний площі будівлі — 959,0 кв.м.

Дата оцінювання (дата, на яку проводиться оцінювання майна): орієнтовна дата оцінювання — 31.07.2016р.

Конкурсний відбір суб'єктів оціннної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 №156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 за №699/27144.

У конкурсі беруть участь суб'єкти оціннної діяльності, які:

— отримали сертифікат суб'єкта оціннної діяльності, виданий відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», яким передбачено здійснення діяльності з оцінювання майна за напрямами оцінювання майна та спеціалізаціями в межах цих напрямків, що відповідають об'єкту оцінювання;

— мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямками оцінювання майна та спеціалізаціями в межах таких напрямків, видане відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні»;

— мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, видане відповідно до Порядку ведення Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 10.06.2013р. №769, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 13.06.2013р. за №937/23469;

— до встановленого в інформаційному повідомленні про оголошення конкурсу терміну надали документи, передбачені пунктом 4 розділу II Положення.

Учасникам конкурсу потрібно подати в Івано-Франківську КЕЧ району конкурсну документацію, яка складається з конкурсної пропозиції та підтвердних документів. До підтвердних документів належать:

— заява про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціннної діяльності (додаток 1 Положення);

— копія установчих документів суб'єкта оціннної діяльності (для юридичних осіб);

— копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача;

— копія сертифіката суб'єкта оціннної діяльності;

— копія свідоцтв про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності;

— конкурентна пропозиція;

— інформація про претендента (документ, який містить відомості про претендента щодо його досвіду роботи, кваліфікації та особистого досвіду роботи оцінювачів, які працюють у його штатному складі та додатково залучаються ним, з незалежного оцінювання майна, зокрема подібного майна тощо).

Конкурсна пропозиція претендента подається в запечатаному конверті і має містити пропозицію щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також термін виконання робіт у календарних днях, який не перевищує 5 календарних днів.

Конкурсну документацію слід подавати в КЕВ м. Мукачеве за адресою: м. Мукачеве, вул. Берегівська — об'їзна, 1А, каб.№310 до 16.45 год. (не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу включно).

Претенденти для участі в конкурсі надсилають (або подають) до КЕВ м. Мукачеве конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом підтвердних документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії.

На конверті необхідно зробити позначку «На конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності», а також зазначити назву об'єкта, на який подано заяву про участь у конкурсі, та назву суб'єкта господарювання, який подає заяву.

Конкурс відбудеться о 11.00 на 15-й день після опублікування оголошення в КЕВ м. Мукачеве за адресою: м. Мукачеве, вул. Берегівська — об'їзна, 1А, (каб. №310)

Телефон для довідок: (3131) 2–12–04.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Чернівці оголошує підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оціннної діяльності, які залучатимуться до проведення незалежного оцінювання державного (військового) майна, що відбувся 22 липня 2016 року

Відповідно до розділу III Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого Наказом Міністра оборони України від 06.04.2015р. №156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015р. за №699/27144, ухвалено рішення про визначення переможцем конкурсу з відбору суб'єктів оціннної діяльності — суб'єктів господарювання, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання державного (військового) майна — нежитлових вбудованих приміщень №№ 1–3, 1–32, 1–33 загальною площею 36,7 кв. м, в будівлі №4 (літ. А), в/м № 101, розташованого за адресою: м.Чернівці, пл. Театральна, 6, — що перебуває на балансі КЕВ м. Чернівці, з метою подальшої передачі в оренду, **фізичну особу-підприємця Читайло Валентину Василівну.**

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Житомира ЗС України оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціннної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати у зв'язку із укладанням договору оренди нерухомого військового майна, що перебуває на балансі КЕВ м. Житомир, а саме:

— частина нежитлового приміщення в будівлі інв.№27 (ГБО) площею 4,0 $м^2$ за адресою: Житомирська область, м. Бердичів, вул. Будьоного,17, військове містечко № 1.

Запланована дата оцінювання: 30.08.2016

Претендентам на участь у конкурсі потрібно надати конкурсній комісії документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів завіряються позначкою «Згідно з оригіналом». Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціннної діяльності; копії установчих документів суб'єкта оціннної діяльності (для юридичних осіб);копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціннної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається окремо в запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити:

1. Вартість виконання робіт.

2. Строки виконання робіт з оцінювання (після отримання в повному обсязі необхідної документації та інформації про об'єкт оцінювання) — не більше 10 днів (у разі необхідності — 3 дні для доопрацювання звіту).

3. Умови розрахунків: оплату виконаних робіт здійснює третя сторона згідно з укладеним тристороннім договором, а саме — платник (потенційний орендар).

Конкурсна документація повинна надійти до комісії не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10.00 годині **в Квартирно-експлуатаційному відділі міста Житомира за адресою: м. Житомир, вул. Адм. Щасного, 20** через чотирнадцять календарних днів після опублікування цієї інформації.

Заяви приймаються за адресою: м. Житомир, вул. Адм. Щасного, 20 (каб. 15).

Додаткову інформацію можна отримати в економіста з договірних та претензійних робіт КЕВ м. Житомира (каб. 15) або за тел.: (0412) 37–45–98.

***

Інформація про конкурсний відбір суб'єктів оціннної діяльності з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати:

— для укладення договору оренди нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі КЕВ м. Львова

№ п/п	Опис об'єкта оцінювання	Площа, кв.м	Адреса об'єкта оцінювання	Запланована дата оцінювання
1	Частина нежитлового приміщення у будівлі КПП №54 в/м №6 під розміщення банкомата	3,00	Львівська обл., Пустомитівський р-н, с. Солонка (с. Липники)	31.07.2016

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: КЕВ м. Львова, адреса: 79007, м. Львів, вул. Батуринська, 2.

Основні умови конкурсу:

У конкурсі беруть участь суб'єкти оціннної діяльності, які отримали сертифікат суб'єкта оціночної діяльності, мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінювання майна та спеціалізаціями в межах таких напрямів, мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності та у визначений надали необхідні документи.

Кінцевий термін прийому документів на конкурс:

Конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з написом «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу. Кінцевий термін прийняття документів на конкурс — за 4 робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно). Конкурс буде проведено о 10.00 через 14 календарних днів після публікації повідомлення в газеті в КЕВ м. Львова за адресою: 79007, м. Львів, вул. Батуринська, 2.

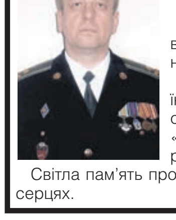
Телефон для довідок: (0322) 55–74–80;

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

1. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

2. Документація подається в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціннної діяльності за встановленою формою; копії установчих документів суб'єкта оціннної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціннної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

3. Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо ціни виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також строк виконання робіт.

25 липня 2016 року на 55-му році життя раптово помер полковник запасу

Бураков Олег Олександрович,

колишній заступник начальника Головного фінансово-економічного управління Генерального штабу Збройних Сил України.

Керівний склад фінансової служби Збройних Сил України, колеги по службі у Генеральному штабі, Західному оперативному командуванні, повітряному командуванні «Захід» та Львівському ОВК висловлюють щирі співчуття рідним та близьким померлого.

Світла пам'ять про Олега Олександровича назавжди залишиться у наших серцях.

СЕРПЕНЬ

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НД
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

2 серпня — День ВДВ ЗС України
7 серпня — День Повітряних Сил ЗС України
8 серпня — День військ зв'язку
23 серпня — День Прапора
24 серпня — День Незалежності України
27 серпня — День авіації України

Переможниця 10-го ювілейного конкурсу краси «Міс Україна Всесвіт-2016» кримчанка Олена СПОДИНЮК

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф» (вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).

Наклад 32857 Замовлення 48490

Ціна вроздріб – договірна

Головний редактор Роман ДРАПАК

Чергові по номеру — Андрій ЛИСЕНКО, Вадим КОВАЛЬОВ

Провідний літературний співробітник — Оксана МАРЧУК

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, 04050

e-mail: n_army@army.kiev.ua

http://www.na.mil.gov.ua

Відділ передплати: тел.: (044) 489-50-12

Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р — Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора. При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114

9 771029 911004